

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Rady (EÚ) 2017/2454 z 5. decembra 2017, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 904/2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty** 1

SMERNICE

- ★ **Smernica Rady (EÚ) 2017/2455 z 5. decembra 2017, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES a smernica 2009/132/ES, pokiaľ ide o určité povinnosti týkajúce sa dane z pridanej hodnoty pri poskytovaní služieb a predaji tovaru na diaľku** 7

II *Nelegislatívne akty*

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

- ★ **Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2456 z 18. decembra 2017 o uzavretí Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Alžírskej demokratickej ľudovej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA)** 23
- ★ **Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2457 z 18. decembra 2017 o uzavretí Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Egyptskou arabskou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Egyptskej arabskej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA)** 25

- ★ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2458 z 18. decembra 2017 o uzavretí Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) 27
- Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti stredozemia (PRIMA) 29

NARIADENIA

- ★ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/2459 z 5. decembra 2017, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty 32
- ★ Nariadenie Komisie (EÚ) 2017/2460 z 30. októbra 2017, ktorým sa mení príloha VII k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá, pokiaľ ide o zoznam referenčných laboratórií Únie ⁽¹⁾ 34

ROZHODNUTIA

- ★ Rozhodnutie Rady (EÚ, Euratom) 2017/2461 z 12. decembra 2017, ktorým sa mení rokovací poriadok Rady 36
- ★ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2462 z 18. decembra 2017, ktorým sa Luxembursko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie pristúpenie Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí 38
- ★ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2463 z 18. decembra 2017, ktorým sa Holandsko, Chorvátsko, Portugalsko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie pristúpenie San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí 41
- ★ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2464 z 18. decembra 2017, ktorým sa Rakúsko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie pristúpenie Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí 43

AKTY PRIJATÉ ORGÁNMI ZRIADENÝMI MEDZINÁRODNÝMI DOHODAMI

- ★ Rozhodnutie č. 1/2017 Spoločného výboru Európskej únie a Švajčiarska pre leteckú dopravu zriadeného podľa Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave z 29. novembra 2017, ktorým sa nahrádza príloha k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave [2017/2465] 46

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE RADY (EÚ) 2017/2454

z 5. decembra 2017,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 904/2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V nariadení Rady (EÚ) č. 904/2010 ⁽³⁾ sa stanovujú pravidlá v oblasti výmeny informácií a uchovávaní týchto informácií členskými štátmi s cieľom zaviesť osobitné úpravy stanovené v hlave XII kapitole 6 smernice Rady 2006/112/ES ⁽⁴⁾.
- (2) Rozšírenie pôsobnosti uvedených osobitných úprav na predaj tovaru na diaľku a iné služby než telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronicky poskytované služby od 1. januára 2021 si vyžaduje rozšírenie rozsahu pôsobnosti pravidiel tohto nariadenia týkajúcich sa poskytovania informácií a prevodu peňazí medzi členským štátom identifikácie a členskými štátmi spotreby.
- (3) Vzhľadom na rozšírenie pôsobnosti osobitných úprav tak, aby sa vzťahovali aj na predaj tovaru na diaľku a na všetky služby, sa značne zvýši počet transakcií, ktoré sa majú vykazovať v daňovom priznaní k DPH. S cieľom poskytnúť členskému štátu identifikácie dostatok času na to, aby sa zaoberal daňovými priznaniami k DPH, ktoré v rámci osobitnej úpravy podali zdaniteľné osoby, by sa o 10 dní mala predĺžiť lehota na zaslanie informácií týkajúcich sa daňového priznania k DPH a suma DPH zaplatená každému členskému štátu spotreby.
- (4) Rozšírenie pôsobnosti osobitných úprav na predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín si vyžaduje, aby bol colný orgán členského štátu dovozu schopný identifikovať dovoz tovaru v malých zásielkach, v prípade ktorého sa má daň z pridanej hodnoty (DPH) zaplatiť prostredníctvom jednej z osobitných úprav. Identifikačné číslo, pod ktorým sa DPH platí, by sa preto malo oznamovať vopred, aby colné orgány mohli overiť jeho platnosť pri dovoze tovaru.

⁽¹⁾ Stanovisko z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnený v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 345, 13.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (5) Na zdaniteľné osoby, ktoré využívajú takéto osobitné úpravy, sa môžu vzťahovať žiadosti o záznamy a administratívne vyšetrovania zo strany členského štátu identifikácie a všetkých členských štátov spotreby, do ktorých sa dodáva tovar alebo v ktorých sa poskytujú služby. S cieľom znížiť administratívne zaťaženie podnikov aj daňových správ a ich náklady na dodržiavanie predpisov spôsobené početnými žiadosťami o záznamy a administratívnymi vyšetrovaniami a vyhnúť sa duplicitnej práci by mal tieto žiadosti a vyšetrovania v čo najväčšej možnej miere koordinovať členský štát identifikácie.
- (6) S cieľom zjednodušiť zber štatistických údajov o uplatňovaní osobitných úprav by Komisia mala byť oprávnená extrahovať súhrnné štatistické a diagnostické informácie, ako je počet rôznych typov elektronických správ, ktoré si medzi sebou vymenili členské štáty, týkajúcich sa osobitných úprav, s výnimkou údajov týkajúcich sa jednotlivých zdaniteľných osôb.
- (7) Informácie, ktoré má predložiť zdaniteľná osoba a ktoré sa majú zasielať medzi členskými štátmi na účely uplatňovania osobitných úprav, ako aj technické podrobnosti, vrátane jednotných elektronických správ na predkladanie týchto informácií zdaniteľnou osobou alebo na ich zasielanie medzi členskými štátmi, by sa mali prijať v súlade s komitologickým postupom stanoveným v tomto nariadení.
- (8) Vzhľadom na čas potrebný na zavedenie opatrení nevyhnutných na vykonávanie tohto nariadenia a čas, ktorý členské štáty potrebujú na prispôbenie svojho systému IT na registráciu a na priznávanie a platbu DPH, ako aj s cieľom zohľadniť zmeny zavedené článkom 2 smernice Rady (EÚ) 2017/2455 ⁽¹⁾, by sa toto nariadenie malo uplatňovať od dátumu uplatňovania uvedených zmien.
- (9) Nariadenie (EÚ) č. 904/2010 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) č. 904/2010 sa mení takto:

1. V článku 1 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. V tomto nariadení sa stanovujú aj pravidlá a postupy pre výmenu informácií o DPH elektronickými prostriedkami týkajúcich sa tovaru dodávaného a služieb poskytovaných v súlade s osobitnými úpravami stanovenými v hlave XII kapitole 6 smernice 2006/112/ES, ako aj pre akúkoľvek následnú výmenu informácií, a pokiaľ ide o tovar a služby, na ktoré sa vzťahujú osobitné úpravy, pre prevod peňazí medzi príslušnými orgánmi členských štátov.“

2. V článku 2 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Vymedzenie pojmov v článkoch 358, 358a, 369a a 369l smernice 2006/112/ES na účely každej osobitnej úpravy sa uplatňuje aj na účely tohto nariadenia.“

3. V článku 17 ods. 1 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) informácie, ktoré zhromažďuje v súlade s článkami 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369 s a 369t smernice 2006/112/ES.“

4. V článku 17 ods. 1 sa dopĺňa toto písmeno:

„e) údaje o identifikačných číslach pre DPH uvedené v článku 369q smernice 2006/112/ES, ktoré vydal, a pre jednotlivé identifikačné čísla pre DPH vydané ktorýmkoľvek členským štátom celkovú hodnotu dovozu tovaru, ktorý je oslobodený od dane podľa článku 143 ods. 1 písm. ca), v každom mesiaci.“

5. V článku 17 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Technické podrobnosti týkajúce sa automatických žiadostí o informácie uvedených v odseku 1 písm. b), c), d) a e) sa prijímajú v súlade s postupom ustanoveným v článku 58 ods. 2.“

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2017/2455 z 5. decembra 2017, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES a smernica 2009/132/ES, pokiaľ ide o určité povinnosti týkajúce sa dane z pridanej hodnoty pri poskytovaní služieb a predaji tovaru na diaľku (pozri stranu 7 tohto úradného vestníka).

6. Článok 31 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Príslušné orgány každého členského štátu zabezpečia, aby sa osobám, ktoré sa zúčastňujú na dodávaní tovaru alebo poskytovaní služieb v rámci Spoločenstva, a neusadeným zdaniteľným osobám, ktoré poskytujú služby, umožnilo získať elektronickými prostriedkami na účely takýchto transakcií potvrdenie o platnosti identifikačného čísla pre DPH prideleného akejkoľvek konkrétnej osobe, ako aj zodpovedajúceho mena a adresy. Tieto informácie musia zodpovedať údajom uvedeným v článku 17.“;

b) odsek 3 sa vypúšťa.

7. Kapitola XI sa mení takto:

a) nadpis oddielu 2 sa nahrádza takto:

„Ustanovenia uplatniteľné od 1. januára 2015 do 31. decembra 2020“;

b) dopĺňa sa tento oddiel:

„ODDIEL 3

Ustanovenia uplatniteľné od 1. januára 2021

Pododdiel 1

Všeobecné ustanovenie

Článok 47a

Ustanovenia tohto oddielu sa uplatňujú od 1. januára 2021.

Pododdiel 2

Výmena informácií

Článok 47b

1. Členské štáty ustanovia, že oznámenie, ktoré predkladá členskému štátu identifikácie zdaniteľná osoba, ktorá využíva osobitnú úpravu uvedenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 2 smernice 2006/112/ES, keď začína vykonávať svoju činnosť podľa článku 361 uvedenej smernice, sa podáva elektronickými prostriedkami. Podobné údaje na identifikáciu zdaniteľnej osoby, ktorá využíva osobitnú úpravu uvedenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 3 smernice 2006/112/ES, keď začína vykonávať svoju činnosť podľa článku 369c uvedenej smernice, sa podávajú elektronickými prostriedkami. Akékoľvek zmeny údajov poskytnutých podľa článku 361 ods. 2 a článku 369c smernice 2006/112/ES sa takisto podávajú elektronickými prostriedkami.

2. Členský štát identifikácie zasiela oznámenie uvedené v odseku 1 elektronickými prostriedkami príslušným orgánom ostatných členských štátov do 10 dní od konca mesiaca, v ktorom sa mu doručilo toto oznámenie od zdaniteľnej osoby, ktorá využíva jednu z osobitných úprav uvedených v hlave XII kapitole 6 oddieloch 2 a 3 smernice 2006/112/ES. Rovnakým spôsobom členský štát identifikácie informuje príslušné orgány ostatných členských štátov o identifikačných číslach pre DPH uvedených v týchto oddieloch 2 a 3.

3. Členský štát identifikácie bezodkladne informuje elektronickými prostriedkami príslušné orgány ostatných členských štátov, ak sa zdaniteľná osoba, ktorá využíva jednu z osobitných úprav uvedených v hlave XII kapitole 6 oddieloch 2 a 3 smernice 2006/112/ES, z tejto osobitnej úpravy vylúči.

Článok 47c

1. Členské štáty ustanovia, že oznámenie, ktoré predkladá členskému štátu identifikácie zdaniteľná osoba, ktorá využíva osobitnú úpravu uvedenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 4 smernice 2006/112/ES, alebo jej sprostredkovateľ, keď táto zdaniteľná osoba začína vykonávať svoju činnosť podľa článku 369p ods. 1, 2 a 2a uvedenej smernice, sa podáva elektronickými prostriedkami. Akékoľvek zmeny údajov poskytnutých podľa článku 369p ods. 3 smernice 2006/112/ES sa takisto podávajú elektronickými prostriedkami.

2. Členský štát identifikácie zasiela oznámenie uvedené v odseku 1 elektronickými prostriedkami príslušným orgánom ostatných členských štátov do 10 dní od konca mesiaca, v ktorom sa mu doručilo toto oznámenie od zdaniteľnej osoby, ktorá využíva osobitnú úpravu uvedenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 4 smernice 2006/112/ES, alebo prípadne jej sprostredkovateľa. Rovnakým spôsobom členský štát identifikácie informuje príslušné orgány ostatných členských štátov o pridelenom individuálnom identifikačnom čísle pre DPH na uplatňovanie tejto osobitnej úpravy.

3. Členský štát identifikácie bezodkladne elektronickými prostriedkami informuje príslušné orgány ostatných členských štátov, či je zdaniteľná osoba, ktorá využíva osobitnú úpravu uvedenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 4 smernice 2006/112/ES, alebo prípadne jej sprostredkovateľ, vymazaná z identifikačného registra.

Článok 47d

1. Členské štáty ustanovia, že daňové priznanie k DPH s údajmi uvedenými v článkoch 365, 369g a 369t smernice 2006/112/ES sa podáva elektronickými prostriedkami.

2. Členský štát identifikácie zasiela informácie uvedené v odseku 1 elektronickými prostriedkami príslušnému orgánu dotknutého členského štátu spotreby najneskôr do 20 dní od konca mesiaca, v ktorom sa mu daňové priznanie doručilo.

Členský štát identifikácie taktiež zasiela informácie stanovené v článku 369g ods. 2 smernice 2006/112/ES príslušným orgánom všetkých ostatných členských štátov, z ktorých je tovar odoslaný alebo prepravený, a informácie ustanovené v článku 369g ods. 3 smernice 2006/112/ES príslušnému orgánu každého dotknutého členského štátu usadenia.

Členské štáty, ktoré požadovali, aby sa daňové priznanie k DPH vyhotovilo v inej národnej mene, ako je euro, prepočítajú sumy na eurá s použitím výmenného kurzu platného pre posledný deň zdaňovacieho obdobia. Prepočet sa vykoná podľa výmenných kurzov uverejnených Európskou centrálnou bankou pre uvedený deň alebo ak v tento deň neboli tieto kurzy uverejnené, podľa výmenných kurzov uverejnených v nasledujúci deň uverejňovania.

Článok 47e

Členský štát identifikácie bezodkladne zasiela elektronickými prostriedkami členskému štátu spotreby informácie potrebné na priradenie každej platby príslušnému daňovému priznaniu k DPH.

Článok 47f

1. Členský štát identifikácie zabezpečí, aby sa suma, ktorú zaplatila zdaniteľná osoba, ktorá využíva jednu z osobitných úprav stanovených v hlave XII kapitole 6 smernice 2006/112/ES, alebo prípadne jej sprostredkovateľ, previedla na bankový účet vedený v eurách, určený členským štátom spotreby, ktorému je platba splatná.

Členské štáty, ktoré požadovali platby v inej národnej mene, ako je euro, prepočítavajú sumy na eurá s použitím výmenného kurzu platného pre posledný deň zdaňovacieho obdobia. Prepočet sa vykoná podľa výmenných kurzov uverejnených Európskou centrálnou bankou pre uvedený deň alebo ak v tento deň neboli tieto kurzy uverejnené, podľa výmenných kurzov uverejnených v nasledujúci deň uverejňovania.

Prevod sa uskutoční najneskôr 20 dní od konca mesiaca, v ktorom sa platba prijala.

2. Ak zdaniteľná osoba, ktorá využíva niektorú z osobitných úprav, alebo prípadne jej sprostredkovateľ nezaplatia celkovú splatnú daň, členský štát identifikácie zabezpečí, aby sa platba previedla členským štátom spotreby v pomere k dani splatnej v jednotlivých členských štátoch. Členský štát identifikácie o tom elektronickými prostriedkami informuje príslušné orgány členských štátov spotreby.

Článok 47g

Členské štáty oznámia elektronickými prostriedkami príslušným orgánom ostatných členských štátov príslušné čísla bankových účtov na prijímanie platieb v súlade s článkom 47f.

Členské štáty bezodkladne oznámia elektronickými prostriedkami príslušným orgánom ostatných členských štátov a Komisii zmeny daňových sadzieb uplatniteľných na dodanie tovaru a poskytovanie služieb, na ktoré sa uplatňujú osobitné úpravy.

Pododdiel 3

Kontrola transakcií a zdaniteľných osôb

Článok 47h

Členské štáty pri dovoze tovaru, v prípade ktorého sa má DPH priznávať v rámci osobitnej úpravy stanovenej v hlave XII kapitole 6 oddiele 4 smernice 2006/112/ES, vykonajú elektronické overenie platnosti individuálneho identifikačného čísla pre DPH prideleného na základe článku 369q uvedenej smernice a oznámeného najneskôr pri podaní dovozného vyhlásenia.

Článok 47i

1. Aby členský štát spotreby získal záznamy, ktoré uchováva zdaniteľná osoba alebo sprostredkovateľ podľa článkov 369, 369k a 369x smernice 2006/112/ES, najprv zašle elektronickými prostriedkami žiadosť členskému štátu identifikácie.
2. Keď členský štát identifikácie dostane žiadosť uvedenú v odseku 1, bezodkladne ju zašle elektronickými prostriedkami zdaniteľnej osobe alebo jej sprostredkovateľovi.
3. Členské štáty ustanovia, že na základe žiadosti zdaniteľná osoba alebo jej sprostredkovateľ predložia požadované záznamy elektronickými prostriedkami členskému štátu identifikácie. Členské štáty akceptujú, že záznamy sa môžu predkladať na štandardnom formulári.
4. Členský štát identifikácie bezodkladne zašle získané záznamy elektronickými prostriedkami žiadajúcemu členskému štátu spotreby.
5. Ak žiadajúci členský štát spotreby nedostane záznamy do 30 dní odo dňa podania žiadosti, môže prijať akékoľvek opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi, aby takéto záznamy získal.

Článok 47j

1. Ak sa členský štát identifikácie rozhodne vykonať na svojom území administratívne vyšetrovanie týkajúce sa zdaniteľnej osoby, ktorá využíva jednu z osobitných úprav stanovených v hlave XII kapitole 6 smernice 2006/112/ES, alebo prípadne jej sprostredkovateľa, vopred o tomto vyšetrovaní informuje príslušné orgány všetkých ostatných členských štátov.

Prvý pododsek sa uplatňuje len na administratívne vyšetrovanie týkajúce sa osobitných úprav.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4, ak členský štát spotreby rozhodne, že je nutné administratívne vyšetrovanie, o potrebe takéhoto vyšetrovania sa najskôr poradí s členským štátom identifikácie.

V prípadoch, keď sa dospeje k dohode o potrebe administratívneho vyšetrovania, členský štát identifikácie o tom informuje ostatné členské štáty.

Týmto nie je dotknutá možnosť členských štátov prijať akékoľvek opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi.

3. Každý členský štát oznámi ostatným členským štátom a Komisii údaje príslušného orgánu zodpovedného za koordináciu administratívnych vyšetrovaní v tomto členskom štáte.

Pododdiel 5

Štatistické informácie

Článok 47k

Členské štáty umožnia Komisii extrahovať informácie priamo zo správ vygenerovaných počítačovým systémom uvedeným v článku 53 na agregované štatistické a diagnostické účely podľa článku 17 ods. 1 písm. d) a e). Tieto informácie neobsahujú údaje týkajúce sa jednotlivých zdaniteľných osôb.

Pododdiel 5

Prenos vykonávacích právomocí

Článok 47l

Komisia je na účely jednotného uplatňovania tohto nariadenia splnomocnená prijať v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 58 ods. 2 tieto opatrenia:

- a) technické podrobnosti, vrátane jednotnej elektronickej správy na poskytovanie informácií uvedených v článku 47b ods. 1, článku 47c ods. 1 a článku 47d ods. 1, ako aj štandardný formulár, ako sa uvádza v článku 47i ods. 3;
- b) technické podrobnosti, vrátane jednotnej elektronickej správy na poskytovanie informácií uvedených v článku 47b ods. 2 a 3, článku 47c ods. 2 a 3, článku 47d ods. 2, článku 47e, článku 47f ods. 2, článku 47i ods. 1, 2 a 4 a článku 47j ods. 1, 2 a 4, ako aj technické prostriedky na zasielanie týchto informácií;
- c) technické podrobnosti na zasielanie informácií uvedených v článku 47g medzi členskými štátmi;
- d) technické podrobnosti týkajúce sa overovania informácií uvedených v článku 47 h členským štátom dovozu;
- e) súhrnné štatistické a diagnostické informácie, ktoré má extrahovať Komisia, ako sa uvádza v článku 47k, ako aj technické prostriedky na extrahovanie týchto informácií.“

8. V prílohe I sa bod 1 nahrádza takto:

„1. predaj na diaľku (článok 33 smernice 2006/112/ES);“.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2021.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 5. decembra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

SMERNICE

SMERNICA RADY (EÚ) 2017/2455

z 5. decembra 2017,

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES a smernica 2009/132/ES, pokiaľ ide o určité povinnosti týkajúce sa dane z pridanej hodnoty pri poskytovaní služieb a predaji tovaru na diaľku

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V smernici Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ sa stanovujú osobitné úpravy účtovania dane z pridanej hodnoty (DPH) pre neusadené zdaniteľné osoby, ktoré poskytujú telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronické služby nezdaniteľným osobám.
- (2) V smernici Rady 2009/132/ES ⁽⁴⁾ sa stanovuje oslobodenie od DPH pri dovoze malých zásielok zanedbateľnej hodnoty.
- (3) Pri posúdení uvedených osobitných úprav zavedených 1. januára 2015 sa identifikovalo viacero oblastí vyžadujúcich zlepšenie. Po prvé, malo by sa znížiť zaťaženie pre mikropodniky usadené v jednom členskom štáte, ktoré príležitostne poskytujú uvedené služby v iných členských štátoch a musia dodržiavať povinnosti týkajúce sa DPH v iných členských štátoch, než v ktorom sú usadené. Na úrovni Spoločenstva by sa preto mal zaviesť limit, v rámci ktorého by uvedené poskytovanie služieb naďalej podliehalo DPH v členskom štáte, v ktorom sú usadené. Po druhé, povinnosť splňať v oblasti fakturácie požiadavky všetkých členských štátov, v ktorých sa poskytujú služby, je veľmi zaťažujúca. V záujme čo najnižšieho zaťaženia podnikov by preto mali platiť pravidlá fakturácie, ktoré sú uplatniteľné v členskom štáte identifikácie poskytovateľa, ktorý využíva osobitné úpravy. Po tretie, zdaniteľné osoby, ktoré nie sú usadené v Spoločenstve, ale sú zaregistrované na účely DPH v členskom štáte napríklad preto, že v tomto členskom štáte vykonávajú príležitostné transakcie podliehajúce DPH, nemôžu využívať ani osobitnú úpravu pre zdaniteľné osoby neusadené v Spoločenstve, ani osobitnú úpravu pre zdaniteľné osoby usadené v Spoločenstve. Preto by sa takýmto zdaniteľným osobám malo povoliť využívanie osobitnej úpravy pre zdaniteľné osoby neusadené v rámci Spoločenstva.
- (4) Navyše, uvedené posúdenie osobitných úprav pre zdaňovanie telekomunikačných služieb, služieb rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronicky poskytovaných služieb, ktoré sa zaviedli 1. januára 2015, ukázalo, že požiadavka na podanie daňového priznania k DPH do 20 dní po skončení zdaňovacieho obdobia, za ktoré sa

⁽¹⁾ Stanovisko z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 345, 13.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 2009/132/ES z 19. októbra 2009, ktorou sa určuje rozsah platnosti článku 143 písm. b) a c) smernice 2006/112/ES vzhľadom na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty na finálny dovoz určitého tovaru (Ú. v. EÚ L 292, 10.11.2009, s. 5).

daňové priznanie podáva, je príliš krátkou lehotou, najmä pokiaľ ide o poskytovanie služieb cez telekomunikačnú sieť, rozhranie alebo portál, pri ktorých sa predpokladá, že tieto služby poskytované cez danú sieť, rozhranie alebo portál poskytuje prevádzkovateľ siete, rozhrania alebo portálu, ktorý musí na vyplnenie daňového priznania k DPH zhromaždiť informácie od každého jedného poskytovateľa služieb. Z daného posúdenia takisto vyplynulo, že povinnosť vykonávať opravy v daňovom priznaní k DPH za príslušné zdaňovacie obdobie je pre zdaniteľné osoby veľmi zaťažujúca, keďže tak môžu byť povinné opakovane podávať viaceré daňové priznania k DPH každý štvrtrok. V dôsledku toho by sa mala lehota na podanie daňového priznania k DPH predĺžiť z 20 dní na koniec mesiaca nasledujúceho po skončení zdaňovacieho obdobia a zdaniteľnej osobe by sa mala povoliť oprava predošlých daňových priznaní k DPH v neskoršom priznaní namiesto priznaní za zdaňovacie obdobia, na ktoré sa opravy vzťahujú.

- (5) S cieľom zabrániť, aby sa zdaniteľné osoby, ktoré poskytujú iné služby než telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronicky poskytované služby nezdaniteľným osobám, museli identifikovať na účely DPH v každom jednom členskom štáte, v ktorom tieto služby podliehajú DPH, by členské štáty mali povoliť zdaniteľným osobám poskytujúcim takéto služby využívať IT systém na registráciu a na priznávanie a platbu DPH, čo im umožní priznávať a platiť DPH za tieto služby v jednom členskom štáte.
- (6) Vytvorenie vnútorného trhu, globalizácia a technologické zmeny viedli k prudkému nárastu elektronického obchodu, a teda aj k nárastu predaja tovaru na diaľku, dodávaného tak z jedného členského štátu do druhého, ako aj z tretích území alebo tretích krajín do Spoločenstva. Príslušné ustanovenia smerníc 2006/112/ES a 2009/132/ES by sa mali tomuto vývoju prispôbiť a mala by sa v nich pritom zohľadniť zásada zdaňovania v mieste určenia, ako aj potreba chrániť daňové príjmy členských štátov, vytvoriť rovnaké podmienky pre dotknuté podniky a minimalizovať ich zaťaženie. Osobitná úprava pre telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronicky poskytované služby, ktoré poskytujú zdaniteľné osoby usadené v rámci Spoločenstva, ale neusadené v členskom štáte spotreby, by sa preto mala rozšíriť na predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva a podobná osobitná úprava by sa mala zaviesť pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín. S cieľom jasne určiť rozsah opatrení, ktoré sa vzťahujú na predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva a predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín, by sa tieto pojmy mali vymedziť.
- (7) Predaj tovaru na diaľku dodávaného z jedného členského štátu do druhého, ako aj z tretích území alebo tretích krajín do Spoločenstva, sa z výraznej časti uľahčuje prostredníctvom použitia elektronických rozhraní, ako sú trhoviská, platformy, portály alebo podobné prostriedky, pričom sa často pristupuje k uplatneniu režimu uskladňovania. Hoci členské štáty môžu stanoviť, že za platbu DPH je v takýchto prípadoch spoločne a nerozdielne zodpovedná iná osoba ako osoba povinná platiť DPH, ukázalo sa, že tento postup je na zabezpečenie účinného a efektívneho výberu DPH nedostatočný. Na dosiahnutie uvedeného cieľa a zníženie administratívneho zaťaženia predajcov, daňových úradov a spotrebiteľov je preto nevyhnutné zapojiť zdaniteľné osoby, ktoré uľahčujú predaj tovaru na diaľku prostredníctvom použitia takéhoto elektronického rozhrania, do výberu DPH z takéhoto predaja tým, že sa stanoví, že sa tieto osoby budú považovať za vykonávateľov takéhoto predaja. V prípade predaja tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín do Spoločenstva by sa tento postup mal obmedziť na predaj tovaru, ktorý sa odosiela alebo prepravuje v zásielkach so skutočnou hodnotou nepresahujúcou 150 EUR, počnúc ktorou sa pri dovoze vyžaduje úplné colné vyhlásenie na colné účely.
- (8) Uchovávanie záznamov počas obdobia najmenej desiatich rokov, pokiaľ ide o dodania zdaniteľnými osobami uľahčované prostredníctvom elektronických rozhraní, ako sú trhoviská, platformy, portály alebo podobné prostriedky, je potrebné na to, aby to pomáhalo členským štátom overiť, či sa DPH z týchto dodaní zaúčtovala správne. Obdobie desiatich rokov je v súlade s existujúcimi ustanoveniami o uchovávaní záznamov. Ak záznamy pozostávajú z osobných údajov, mali by byť v súlade s právnymi predpismi Únie o ochrane údajov.
- (9) S cieľom znížiť zaťaženie podnikov, ktoré využívajú osobitnú úpravu pre predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva, by sa mala zrušiť povinnosť vyhotoviť faktúru na takéto predaj. Aby sa zabezpečila právna istota pre takéto podniky, vo vymedzení takéhoto predaja tovaru na diaľku by sa malo jasne uviesť, že sa uplatňuje aj vtedy, ak sa tovar prepravuje alebo odosiela na účet dodávateľa, vrátane situácie, keď dodávateľ nepriamo zasahuje do prepravy alebo odoslania tovaru.

- (10) Rozsah pôsobnosti osobitnej úpravy pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín by sa mal obmedziť na predaj tovaru, ktorý sa odosiela priamo z tretieho územia alebo tretej krajiny nadobúdateľovi v Spoločenstve, so skutočnou hodnotou nepresahujúcou 150 EUR, počnúc ktorou sa pri dovoze vyžaduje úplné colné vyhlásenie na colné účely. Tovar podliehajúci spotrebnej dani by sa mal vyňať z rozsahu jej pôsobnosti, keďže spotrebná daň je súčasťou zdaniteľného základu DPH pri dovoze. S cieľom vyhnúť sa dvojitému zdaneniu by sa malo zaviesť oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri dovoze tovaru deklarovaného v rámci uvedenej osobitnej úpravy.
- (11) Okrem toho, aby sa predišlo narušeniu hospodárskej súťaže medzi dodávateľmi v rámci a mimo Spoločenstva a stratám daňových príjmov, je potrebné zrušiť oslobodenie od dane pri dovoze tovaru v malých zásielkach zanedbateľnej hodnoty stanovené v smernici 2009/132/ES.
- (12) Zdaniteľná osoba, ktorá využíva osobitnú úpravu pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín, by mala mať možnosť vymenovať za osobu povinnú platiť DPH a plniť povinnosti stanovené v rámci tejto osobitnej úpravy v jej mene a na jej účet sprostredkovateľa usadeného v Spoločenstve.
- (13) V záujme ochrany daňových príjmov členských štátov by zdaniteľná osoba neusadená v Spoločenstve, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, mala mať povinnosť určiť sprostredkovateľa. Uvedená povinnosť by sa však nemala uplatňovať, ak je takáto osoba usadená v krajine, s ktorou Únia uzavrela dohodu o vzájomnej pomoci.
- (14) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice, pokiaľ ide o stanovenie zoznamu tretích krajín, s ktorými Únia uzatvorila dohodu o vzájomnej pomoci s podobným rozsahom, ako má smernica Rady 2010/24/EÚ⁽¹⁾ a nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010⁽²⁾, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽³⁾. Keďže stanovenie zoznamu tretích krajín priamo súvisí s administratívnou spoluprácou v oblasti dane z pridanej hodnoty, je vhodné, aby Komisii pomáhal Stály výbor pre administratívnu spoluprácu zriadený článkom 58 nariadenia (EÚ) č. 904/2010.
- (15) Vzhľadom na prudký nárast elektronického obchodu a súvisiaci nárast počtu malých zásielok so skutočnou hodnotou nepresahujúcou 150 EUR, ktoré sa dovážajú do Spoločenstva, by členské štáty mali systematicky povoľovať využívanie osobitných úprav pre priznávanie a platbu DPH pri dovoze. Uvedené opatrenia sa môžu uplatňovať, ak sa osobitná úprava pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín nepoužíva. Ak členský štát dovozu nestanovuje systematické uplatňovanie znížených sadzieb DPH v rámci tejto osobitnej úpravy, konečný nadobúdateľ by mal mať možnosť rozhodnúť sa pre štandardné dovozné konanie s cieľom využiť potenciálnu zníženú sadzbu DPH.
- (16) Pri dátume začatia uplatňovania ustanovení tejto smernice sa v relevantných prípadoch zohľadní čas potrebný na zavedenie opatrení nevyhnutných na vykonávanie tejto smernice a čas, ktorý členské štáty potrebujú na prispôbenie svojich IT systémov na registráciu a na priznávanie a platbu DPH.
- (17) Keďže cieľ tejto smernice, a to zjednodušenie povinností týkajúcich sa DPH, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov a možno ho preto lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (18) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁽⁴⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch pripoja k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarcia domnieva, že zaslanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

(1) Smernica Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2010, s. 1).

(2) Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 268, 12.10.2010, s. 1).

(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(4) Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

(19) Smernice 2006/112/ES a 2009/132/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny smernice 2006/112/ES s účinnosťou od 1. januára 2019

S účinnosťou od 1. januára 2019 sa smernica 2006/112/ES mení takto:

1. Článok 58 sa nahrádza takto:

„Článok 58

1. Miestom poskytovania ďalej uvedených služieb nezdaniteľnej osobe je miesto, kde je daná osoba usadená, kde má trvalé bydlisko alebo kde sa obvykle zdržiava:

- a) telekomunikačné služby;
- b) služby rozhlasového a televízneho vysielania;
- c) elektronicky poskytované služby, najmä tie, ktoré sú uvedené v prílohe II.

Ak poskytovateľ služby a odberateľ komunikujú pomocou elektronickej pošty, samo osebe to neznamena, že poskytovaná služba je elektronicky poskytovaná služba.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) poskytovateľ je usadený, alebo ak sídlo neexistuje, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava len v jednom členskom štáte; a
- b) služby sa poskytujú nezdaniteľným osobám, ktoré sú usadené, majú trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiavajú v ktoromkoľvek inom členskom štáte, ako je členský štát uvedený v písmene a); a
- c) celková hodnota poskytnutých služieb uvedených v písmene b) bez DPH nepresiahne v bežnom kalendárnom roku sumu 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, pričom túto sumu nepresiahla ani v priebehu predchádzajúceho kalendárneho roka.

3. Ak sa počas kalendárneho roka presiahne limit uvedený v odseku 2 písm. c), od daného okamihu sa uplatňuje odsek 1

4. Členský štát, na ktorého území sú poskytovatelia podľa odseku 2 usadení, alebo ak sídlo neexistuje, na ktorého území majú trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiavajú, prizná uvedeným poskytovateľom právo rozhodnúť sa, že sa miesto poskytovania určí v súlade s odsekom 1, čo sa v každom prípade vzťahuje na dva kalendárne roky.

5. Členské štáty prijímú primerané opatrenia na monitorovanie plnenia podmienok uvedených v odsekoch 2, 3 a 4 zdaniteľnou osobou.

6. Zodpovedajúca hodnota sumy, ktorá je uvedená v odseku 2 písm. c), v národnej mene sa vypočíta použitím výmenného kurzu uverejneného Európskou centrálnou bankou v deň prijatia smernice Rady (EÚ) 2017/2455 (*).

(* Smernica Rady (EÚ) 2017/2455 z 5. decembra 2017, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES a smernica 2009/132/ES, pokiaľ ide o určité povinnosti týkajúce sa dane z pridanej hodnoty pri poskytovaní služieb a predaji tovaru na diaľku (Ú. v. EÚ L 348, 29.12.2017, s. 7).“

2. Článok 219a sa nahrádza takto:

„Článok 219a

1. Fakturácia podlieha pravidlám uplatňovaným v členskom štáte považovanom za štát, v ktorom sa dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb uskutočnilo, v súlade s ustanoveniami hlavy V.

2. Odchyľne od odseku 1 podlieha fakturácia týmto pravidlám:

a) pravidlám uplatňovaným v členskom štáte, v ktorom má dodávateľ alebo poskytovateľ zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti alebo v ktorom má stálu prevádzkareň, z ktorých sa dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb uskutočňuje, alebo ak takéto sídlo ekonomickej činnosti alebo stála prevádzkareň neexistujú, v členskom štáte, v ktorom má dodávateľ alebo poskytovateľ trvalé bydlisko alebo v ktorom sa obvykle zdržiava, ak:

i) dodávateľ alebo poskytovateľ nie je usadený v členskom štáte, ktorý sa považuje za štát, v ktorom sa dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb uskutočnilo, v súlade s ustanoveniami hlavy V, alebo jeho prevádzkareň v danom členskom štáte nezasahuje do dodania tovaru alebo poskytnutia služieb v zmysle článku 192a písm. b), a ak je osobou povinnou platiť DPH osoba, ktorej sa tovar dodáva alebo služby poskytujú, s výnimkou situácie, keď faktúru vyhotovuje nadobúdateľ (vyhotovenie faktúry nadobúdateľom);

ii) sa dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb v súlade s ustanoveniami hlavy V nepovažuje za uskutočnené v rámci Spoločenstva;

b) pravidlám, ktoré sa uplatňujú v členskom štáte, v ktorom je identifikovaný dodávateľ alebo poskytovateľ využívajúci jednu z osobitných úprav uvedených v hlave XII kapitole 6.

3. Odseky 1 a 2 tohto článku sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté články 244 až 248.“

3. V článku 358a sa bod 1 nahrádza takto:

„1. „zdaniteľná osoba neusadená v rámci Spoločenstva“ je zdaniteľná osoba, ktorá nemá zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti ani stálu prevádzkareň na území Spoločenstva;“

4. V článku 361 ods. 1 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) vyhlásenie, že nemá zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti ani stálu prevádzkareň na území Spoločenstva.“

Článok 2

Zmeny smernice 2006/112/ES s účinnosťou od 1. januára 2021

S účinnosťou od 1. januára 2021 sa smernica 2006/112/ES mení takto:

1. V článku 14 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Na účely tejto smernice sa použijú tieto vymedzenia pojmov:

1. „predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva“ je dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného prostredníctvom dodávateľa alebo na jeho účet, a to aj vtedy, keď dodávateľ zasahuje nepriamo do prepravy alebo odoslania tovaru, z iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi končí, ak sú splnené tieto podmienky:

a) dodanie tovaru sa vykonáva pre zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu, ktorej nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva nepodliehajú DPH podľa článku 3 ods. 1, alebo pre akúkoľvek inú nezdaniteľnú osobu;

b) dodaným tovarom nie sú nové dopravné prostriedky ani tovar dodaný po montáži alebo inštalácii, so skúšobnou prevádzkou alebo bez nej, prostredníctvom dodávateľa alebo na jeho účet.

2. „predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín“ je dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného prostredníctvom dodávateľa alebo na jeho účet, a to aj vtedy, keď dodávateľ zasahuje nepriamo do prepravy alebo odoslania tovaru, z tretieho územia alebo tretej krajiny nadobúdateľovi v členskom štáte, ak sú splnené tieto podmienky:

a) dodanie tovaru sa vykonáva pre zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu, ktorej nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva nepodliehajú DPH podľa článku 3 ods. 1, alebo pre akúkoľvek inú nezdaniteľnú osobu;

b) dodaným tovarom nie sú nové dopravné prostriedky ani tovar dodaný po montáži alebo inštalácii, so skúšobnou prevádzkou alebo bez nej, prostredníctvom dodávateľa alebo na jeho účet.“

2. Dopĺňa sa tento článok:

„Článok 14a

1. Ak zdaniteľná osoba uľahčuje predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín v zásielkach so skutočnou hodnotou nepresahujúcou 150 EUR prostredníctvom použitia elektronických rozhraní, ako sú trhoviská, platformy, portály alebo podobné prostriedky, predpokladá sa, že tento tovar prijala a dodala táto zdaniteľná osoba samotná.

2. Ak zdaniteľná osoba uľahčuje prostredníctvom použitia elektronických rozhraní, ako sú trhoviská, platformy, portály alebo podobné prostriedky, dodanie tovaru v rámci Spoločenstva prostredníctvom zdaniteľnej osoby neusadenej v rámci Spoločenstva nezdaniteľnej osobe, predpokladá sa, že tento tovar prijala a dodala samotná zdaniteľná osoba, ktorá dodanie uľahčuje.“

3. Článok 33 sa nahrádza takto:

„Článok 33

Odchyľne od článku 32:

- a) za miesto dodania tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva sa považuje miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi skončí;
- b) za miesto dodania pri predaji tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín do iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi končí, sa považuje miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi skončí;
- c) predpokladá sa, že miesto dodania pri predaji tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín do členského štátu, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi končí, je v tomto členskom štáte, za predpokladu, že DPH z tohto tovaru sa má vykazovať podľa osobitnej úpravy uvedenej v hlave XII kapitole 6 odseku 4.“

4. Článok 34 sa vypúšťa.

5. Článok 35 sa nahrádza takto:

„Článok 35

Článok 33 sa nevzťahuje na dodanie použitého tovaru, umeleckých diel, zberateľských predmetov alebo starožitností tak, ako sú vymedzené v článku 311 ods. 1 bodoch 1 až 4, ani na dodanie použitých dopravných prostriedkov tak, ako sú vymedzené v článku 327 ods. 3, ktoré podliehajú DPH v súlade s príslušnými osobitnými úpravami.“

6. V článku 58 sa vypúšťajú odseky 2 až 6.

7. V hlave V sa vkladá táto kapitola:

„KAPITOLA 3a

Limit pre zdaniteľné osoby, ktoré dodávajú tovar podľa článku 33 písm. a) a poskytujú služby podľa článku 58

Článok 59c

1. Článok 33 písm. a) a článok 58 sa neuplatňujú, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) dodávateľ alebo poskytovateľ je usadený, alebo ak sídlo neexistuje, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava len v jednom členskom štáte;
- b) služby sa poskytujú nezdaniteľným osobám, ktoré sú usadené, majú trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiavajú v ktoromkoľvek inom členskom štáte, ako je členský štát uvedený v písmene a) alebo tovar sa odosiela alebo prepravuje do iného členského štátu, než je členský štát uvedený v písmene a); a
- c) celková hodnota poskytnutých služieb alebo dodaného tovaru uvedených v písmene b) bez DPH nepresiahne v bežnom kalendárnom roku sumu 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, pričom túto sumu nepresiahla ani v priebehu predchádzajúceho kalendárneho roka.

2. Ak sa počas kalendárneho roka presiahne limit uvedený v odseku 1 písm. c), od daného okamihu sa uplatňuje článok 33 písm. a) a článok 58

3. Členský štát, na ktorého území sa tovar nachádza v čase, keď sa začína jeho odoslanie alebo preprava, alebo v ktorom sú usadené zdaniteľné osoby poskytujúce telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielať a elektronicky poskytované služby, prizná zdaniteľným osobám uskutočňujúcim dodanie tovaru alebo poskytujúcim služby, ktoré spĺňajú podmienky podľa odseku 1, právo rozhodnúť sa, že miesto dodania alebo poskytnutia sa určí v súlade s článkom 33 písm. a) a článkom 58, čo sa v každom prípade vzťahuje na dva kalendárne roky.

4. Členské štáty prijímú primerané opatrenia na monitorovanie plnenia podmienok uvedených v odsekoch 1, 2 a 3 zdaniteľnou osobou.

5. Zodpovedajúca hodnota sumy, ktorá je uvedená v odseku 1 písm. c), v národnej mene sa vypočíta použitím výmenného kurzu uverejneného Európskou centrálnou bankou v deň prijatia smernice (EÚ) 2017/2455“.

8. Dopĺňa sa tento článok:

„Článok 66a

Odchyľne od článkov 63, 64 a 65, pokiaľ ide o dodanie tovaru, v prípade ktorého DPH platí osoba, ktorá dodanie alebo poskytnutie uľahčuje podľa článku 14a, zdaniteľná udalosť nastane a daňová povinnosť vznikne v okamihu, keď sa platba prijala.“

9. V článku 143 ods. 1 sa vkladá toto písmeno:

„ca) dovoz tovaru, pri ktorom sa má DPH priznať podľa osobitnej úpravy uvedenej v hlave XII kapitole 6 oddiele 4 a v prípade ktorého sa príslušnému colnému úradu v členskom štáte dovozu najneskôr pri podaní dovozného vyhlásenia poskytlo individuálne identifikačné číslo pre DPH, a to na uplatnenie osobitnej úpravy, dodávateľa alebo sprostredkovateľa konajúceho na jeho účet pridelené na základe článku 369q;“

10. V článku 220 ods. 1 sa bod 2 nahrádza takto:

„2. pri dodaniach tovaru uvedených v článku 33 okrem prípadov, keď zdaniteľná osoba využíva osobitnú úpravu uvedenú v hlave XII kapitole 6 oddiele 3;“

11. Dopĺňa sa tento článok:

„Článok 242a

1. Ak zdaniteľná osoba uľahčuje používaním elektronického rozhrania, ako je trhovisko, platforma, portál alebo podobné prostriedky, dodanie tovaru alebo poskytnutie služieb nezdaniteľnej osobe v rámci Spoločenstva v súlade s ustanoveniami hlavy V, zdaniteľná osoba, ktorá tieto dodania alebo poskytnutia uľahčuje, je povinná uchovávať záznamy o týchto dodaniach alebo poskytnutiach. Uvedené záznamy sú dostatočne podrobné na to, aby umožnili daňovým orgánom členského štátu, v ktorom sú tieto dodania alebo poskytnutia zdaniteľné, overiť, či sa DPH zaúčtovala správne.

2. Záznamy uvedené v odseku 1 sa musia elektronicky sprístupniť dotknutému členskému štátu na základe jeho žiadosti.

Uvedené záznamy sa musia uchovávať počas obdobia desiatich rokov od konca roka, v ktorom sa transakcia uskutočnila.“

12. Nadpis kapitoly 6 v hlave XII sa nahrádza takto:

„Osobitné úpravy pre zdaniteľné osoby, ktoré poskytujú služby nezdaniteľným osobám alebo uskutočňujú predaj tovaru na diaľku“

13. V článku 358 sa vypúšťajú body 1, 2 a 3.

14. Nadpis oddielu 2 sa nahrádza takto:

„Osobitná úprava pre služby, ktoré poskytujú zdaniteľné osoby neusadené v rámci Spoločenstva“

15. V článku 358a sa dopĺňa tento bod:

„3. „členský štát spotreby“ je členský štát považovaný za členský štát, v ktorom sa poskytnutie služieb uskutočnilo v súlade s hlavou V kapitolou 3;“

16. Článok 359 sa nahrádza takto:

„Článok 359

Členské štáty povolia každej zdaniteľnej osobe neusadenej v rámci Spoločenstva, ktorá poskytuje služby nezdaniteľnej osobe, ktorá je usadená, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava v členskom štáte, využívať túto osobitnú úpravu. Táto úprava sa vzťahuje na všetky takéto služby poskytované v rámci Spoločenstva.“

17. Článok 362 sa nahrádza takto:

„Článok 362

Členský štát identifikácie prideli zdaniteľnej osobe neusadenej v rámci Spoločenstva individuálne identifikačné číslo pre DPH na uplatňovanie tejto osobitnej úpravy a toto číslo jej elektronicky oznámi. Na základe informácií použitých pre túto identifikáciu môžu členské štáty spotreby použiť svoje vlastné systémy identifikácie.“

18. V článku 363 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) ak mu táto osoba oznámi, že už ďalej neposkytuje služby, na ktoré sa vzťahuje táto osobitná úprava;“

19. Články 364 a 365 sa nahrádzajú takto:

„Článok 364

Zdaniteľná osoba neusadená v rámci Spoločenstva, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, podáva elektronicky členskému štátu identifikácie daňové priznanie k DPH za každý kalendárny štvrťrok bez ohľadu na to, či sa služby, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje, poskytli. Daňové priznanie k DPH sa podáva do konca mesiaca nasledujúceho po skončení zdaňovacieho obdobia, za ktoré sa daňové priznanie podáva.

Článok 365

Daňové priznanie k DPH obsahuje individuálne identifikačné číslo pre DPH na uplatňovanie tejto osobitnej úpravy a za každý členský štát spotreby, v ktorom je DPH splatná, celkovú hodnotu – bez DPH – služieb, na ktoré sa vzťahuje táto osobitná úprava, poskytnutých počas zdaňovacieho obdobia a celkovú sumu zodpovedajúcej DPH pre každú sadzbu. V daňovom priznaní sa takisto musia uviesť uplatniteľné sadzby DPH a celková suma splatnej DPH.

Ak po podaní daňového priznania k DPH treba vykonať akékoľvek zmeny tohto priznania, takéto zmeny sa zahrnú do neskoršieho priznania do troch rokov odo dňa uplynutia lehoty na podanie pôvodného daňového priznania podľa článku 364. V uvedenom neskoršom daňovom priznaní k DPH sa identifikuje relevantný členský štát spotreby, zdaňovacie obdobie a suma DPH, v súvislosti s ktorou treba vykonať akékoľvek zmeny.“

20. Článok 368 sa nahrádza takto:

„Článok 368

Zdaniteľná osoba neusadená v rámci Spoločenstva, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, nesmie odpočítať DPH podľa článku 168 tejto smernice. Bez ohľadu na článok 1 bod 1 smernice 86/560/EHS sa dotknutej zdaniteľnej osobe vráti daň v súlade s uvedenou smernicou. Článok 2 ods. 2 a 3 a článok 4 ods. 2 smernice 86/560/EHS sa nevzťahujú na vrátenie dane v súvislosti so službami, na ktoré sa vzťahuje táto osobitná úprava.

Ak sa od zdaniteľnej osoby, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, vyžaduje, aby bola registrovaná v členskom štáte v súvislosti s činnosťami, na ktoré sa táto osobitná úprava nevzťahuje, odpočíta táto osoba v daňovom priznaní k DPH, ktoré sa má podať v súlade s článkom 250 tejto smernice, DPH, ktorá vznikla v tomto členskom štáte, za svoje zdaniteľné činnosti, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje.“

21. Nadpis oddielu 3 v hlave XII kapitole 6 sa nahrádza takto:

„Osobitná úprava pre predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva a pre služby, ktoré poskytujú zdaniteľné osoby usadené v rámci Spoločenstva, ale neusadené v členskom štáte spotreby“

22. V článku 369a sa dopĺňa tento bod:

„3. „členský štát spotreby“ je členský štát považovaný za členský štát, v ktorom sa poskytnutie služieb uskutočnilo v súlade s hlavou V kapitolou 3 alebo, v prípade predaja tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva, členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi končí.“

23. Články 369b a 369c sa nahrádzajú takto:

„Článok 369b

Členské štáty povolia každej zdaniteľnej osobe uskutočňujúcej predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva a každej zdaniteľnej osobe neusadenej v členskom štáte spotreby, ktorá poskytuje služby nezdaniteľnej osobe, aby využívali túto osobitnú úpravu. Táto osobitná úprava sa vzťahuje na všetok uvedený tovar alebo všetky uvedené služby dodávané alebo poskytované v Spoločenstve.

Článok 369c

Zdaniteľná osoba oznámi členskému štátu identifikácie začatie a ukončenie vykonávania svojej zdaniteľnej činnosti, na ktorú sa vzťahuje táto osobitná úprava, alebo zmenu tejto činnosti takým spôsobom, že už viac nespĺňa podmienky potrebné na využívanie tejto osobitnej úpravy. Toto oznámenie sa urobí elektronicky.“

24. Článok 369e sa mení takto:

a) úvodné slová sa nahrádzajú takto:

„Členský štát identifikácie vylúči zdaniteľnú osobu z osobitnej úpravy v každom z týchto prípadov:“;

b) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) ak mu táto osoba oznámi, že už ďalej neuskutočňuje predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva a neposkytuje služby, na ktoré sa vzťahuje táto osobitná úprava;“

25. Články 369f a 369g sa nahrádzajú takto:

„Článok 369f

Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, podáva elektronicky členskému štátu identifikácie daňové priznanie k DPH za každý kalendárny štvrťrok bez ohľadu na to, či uskutočňovala predaj tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva alebo poskytovala služby, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje. Daňové priznanie k DPH sa podáva do konca mesiaca nasledujúceho po skončení zdaňovacieho obdobia, za ktoré sa daňové priznanie podáva.

Článok 369g

1. Daňové priznanie k DPH obsahuje identifikačné číslo pre DPH uvedené v článku 369d a za každý členský štát spotreby, v ktorom je DPH splatná, celkovú hodnotu – bez DPH – predaja tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva, ako aj služieb, na ktoré sa vzťahuje táto osobitná úprava, poskytnutých počas zdaňovacieho obdobia a celkovú sumu zodpovedajúcej DPH pre každú sadzbu. V daňovom priznaní sa takisto musia uviesť uplatniteľné sadzby DPH a celková suma splatnej DPH. Daňové priznanie k DPH musí takisto obsahovať zmeny týkajúce sa predchádzajúcich zdaňovacích období, ako sa ustanovuje v odseku 4 tohto článku.

2. Ak sa v prípade predaja tovaru na diaľku v rámci Spoločenstva, na ktorý sa vzťahuje táto osobitná úprava, tovar odosiela alebo prepravuje z iného členského štátu, než je členský štát identifikácie, daňové priznanie k DPH obsahuje aj celkovú hodnotu takéhoto predaja za každý členský štát, z ktorého sa tovar odosiela alebo prepravuje, spolu s individuálnym identifikačným číslom pre DPH alebo daňovým registračným číslom, ktoré prideliuje každý takýto členský štát. Daňové priznanie k DPH obsahuje tieto informácie za každý iný členský štát, než je členský štát identifikácie, pričom sú rozčlenené podľa jednotlivých členských štátov spotreby.

3. Ak má zdaniteľná osoba poskytujúca služby, na ktoré sa vzťahuje táto osobitná úprava, okrem stálych prevádzkarní, ktoré má zriadené v členskom štáte identifikácie, jednu alebo viacero stálych prevádzkarní, z ktorých sa poskytujú tieto služby, v daňovom priznaní k DPH sa uvádza aj celková hodnota takýchto poskytnutých služieb za každý členský štát, v ktorom má táto osoba prevádzkareň, spolu s individuálnym identifikačným číslom pre DPH alebo daňovým registračným číslom danej prevádzkarene, pričom daná celková hodnota sa rozčlení podľa jednotlivých členských štátov spotreby.

4. Ak po podaní daňového priznania k DPH treba vykonať zmeny tohto priznania, takéto zmeny sa zahrnú do neskoršieho priznania do troch rokov odo dňa uplynutia lehoty na podanie pôvodného daňového priznania podľa článku 369f. V takomto neskoršom daňovom priznaní k DPH sa identifikuje relevantný členský štát spotreby, zdaňovacie obdobie a suma DPH, v súvislosti s ktorou treba vykonať akékoľvek zmeny.“

26. V článku 369 h ods. 1 druhom pododseku sa druhá veta nahrádza takto:

„Ak sa služby poskytli v iných menách, zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, používa pri vyplňaní daňového priznania k DPH výmenný kurz platný v posledný deň zdaňovacieho obdobia.“

27. V článku 369i sa prvý odsek nahrádza takto:

„Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, zaplatí DPH najneskôr pred skončením lehoty, v ktorej sa musí daňové priznanie podať, pričom uvedie odkaz na príslušné daňové priznanie k DPH.“

28. Článok 369j sa nahrádza takto:

„Článok 369j

Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, nesmie v súvislosti so svojimi zdaniteľnými činnosťami, na ktoré sa táto úprava vzťahuje, odpočítať DPH vzniknutú v členskom štáte spotreby podľa článku 168 tejto smernice. Bez ohľadu na článok 2 bod 1, článok 3 a článok 8 ods. 1 písm. e) smernice 2008/9/ES sa dotknutej zdaniteľnej osobe vráti daň v súlade s uvedenou smernicou.

Ak sa od zdaniteľnej osoby, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, vyžaduje, aby bola registrovaná v členskom štáte v súvislosti s činnosťami, na ktoré sa táto osobitná úprava nevzťahuje, odpočíta táto osoba v daňovom priznaní k DPH, ktoré sa má podať v súlade s článkom 250 tejto smernice, DPH, ktorá vznikla v tomto členskom štáte, za svoje zdaniteľné činnosti, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje.“

29. V článku 369k sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, uchováva záznamy o transakciách, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje. Uvedené záznamy musia byť dostatočne podrobné, aby umožnili správcovi dane členského štátu spotreby overiť správnosť daňového priznania k DPH.“

30. V hlave XII kapitole 6 sa dopĺňa tento oddiel:

„ODDIEL 4

Osobitná úprava pre predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín

Článok 369l

Na účely tohto oddielu sa predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín vzťahuje len na tovar – s výnimkou výrobkov, ktoré podliehajú spotrebnej dani – v zásielkach so skutočnou hodnotou nepresahujúcou 150 EUR.

Na účely tohto oddielu a bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia Spoločenstva, sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „zdaniteľná osoba neusadená v rámci Spoločenstva“ je zdaniteľná osoba, ktorá nemá na území Spoločenstva zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti ani stálu prevádzkareň;
2. „sprostredkovateľ“ je osoba usadená v Spoločenstve, ktorú zdaniteľná osoba uskutočňujúca predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín vymenovala za osobu povinnú platiť DPH a plniť povinnosti stanovené v rámci tejto osobitnej úpravy v mene tejto zdaniteľnej osoby a na jej účet;
3. „členský štát identifikácie“ je:
 - a) ak nie je zdaniteľná osoba usadená v Spoločenstve, členský štát, v ktorom sa táto osoba rozhodne zaregistrovať;
 - b) ak má zdaniteľná osoba zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti mimo Spoločenstva, ale má jednu alebo viacero stálych prevádzkarní v Spoločenstve, členský štát, v ktorom má stálu prevádzkareň a v ktorom, ako táto zdaniteľná osoba uvedie, bude využívať túto osobitnú úpravu;
 - c) ak má zdaniteľná osoba zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti v členskom štáte, daný členský štát;

- d) ak má sprostredkovateľ zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti v členskom štáte, daný členský štát;
- e) ak má sprostredkovateľ zriadené sídlo svojej ekonomickej činnosti mimo Spoločenstva, ale má jednu alebo viacero stálych prevádzkarní v Spoločenstve, členský štát, v ktorom má stálu prevádzkareň a v ktorom, ako tento sprostredkovateľ uvedie, bude využívať túto osobitnú úpravu.

Na účely písmen b) a e), ak má zdaniteľná osoba alebo sprostredkovateľ viac ako jednu stálu prevádzkareň v Spoločenstve, je táto zdaniteľná osoba alebo sprostredkovateľ viazaný rozhodnutím uviesť členský štát, ktorý sa bude považovať za členský štát usadenia, a to na príslušný kalendárny rok a na dva nasledujúce kalendárne roky;

4. „členský štát spotreby“ je členský štát, v ktorom sa končí odoslanie alebo preprava tovaru nadobúdateľovi.

Článok 369m

1. Členské štáty povolia využívanie tejto osobitnej úpravy týmto zdaniteľným osobám uskutočňujúcim predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín:

- a) každej zdaniteľnej osobe usadenej v Spoločenstve, ktorá uskutočňuje predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín;
- b) každej zdaniteľnej osobe, ktorá uskutočňuje predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín a ktorú zastupuje sprostredkovateľ usadený v Spoločenstve, a to bez ohľadu na to, či je alebo nie je usadená v Spoločenstve;
- c) každej zdaniteľnej osobe, ktorá je usadená v tretej krajine, s ktorou Únia uzatvorila dohodu o vzájomnej pomoci s podobným rozsahom, ako má smernica Rady 2010/24/EÚ (*) a nariadenie (EÚ) č. 904/2010, a ktorá uskutočňuje predaj tovaru na diaľku z danej tretej krajiny.

Uvedené zdaniteľné osoby uplatňujú túto osobitnú úpravu na všetky svoje predaje tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín.

2. Na účely odseku 1 písm. b) nemôže žiadna zdaniteľná osoba vymenovať naraz viac ako jedného sprostredkovateľa.

3. Komisia prijme vykonávací akt, v ktorom stanoví zoznam tretích krajín podľa odseku 1 písm. c) tohto článku. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011, pričom výborom na tento účel je výbor zriadený článkom 58 nariadenia (EÚ) č. 904/2010.

Článok 369n

Pri predaji tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín, v prípade ktorého sa DPH priznáva v rámci tejto osobitnej úpravy, zdaniteľná udalosť nastáva a daňová povinnosť vzniká v čase dodania. Tovar sa považuje za dodaný v čase, keď sa platba prijala.

Článok 369o

Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, alebo sprostredkovateľ konajúci na jej účet oznámi členskému štátu identifikácie začatie alebo ukončenie vykonávania svojej činnosti v rámci tejto osobitnej úpravy alebo zmenu tejto činnosti takým spôsobom, že už viac nespĺňa podmienky potrebné na využívanie tejto osobitnej úpravy. Uvedené informácie sa oznámia elektronicky.

Článok 369p

1. Oznámenie, ktoré zdaniteľná osoba nevyužívajúca sprostredkovateľa musí predložiť členskému štátu identifikácie pred tým, než začne využívať túto osobitnú úpravu, obsahuje tieto údaje:

- a) meno;
- b) poštovú adresu;
- c) elektronickú adresu a webové sídla;
- d) identifikačné číslo pre DPH alebo národné daňové identifikačné číslo.

2. Oznámenie, ktoré sprostredkovateľ musí predložiť členskému štátu identifikácie pred tým, než začne využívať túto osobitnú úpravu na účet zdaniteľnej osoby, obsahuje tieto údaje:

- a) meno;
- b) poštovú adresu;
- c) elektronickú adresu;
- d) identifikačné číslo pre DPH.

3. Oznámenie, ktoré sprostredkovateľ musí predložiť členskému štátu identifikácie v súvislosti s každou zdaniteľnou osobou, ktorú zastupuje, pred tým, než táto zdaniteľná osoba začne využívať túto osobitnú úpravu, obsahuje tieto údaje:

- a) meno;
- b) poštovú adresu;
- c) elektronickú adresu a webové sídla;
- d) identifikačné číslo pre DPH alebo národné daňové identifikačné číslo.
- e) jeho individuálne identifikačné číslo pridelené v súlade s článkom 369q ods. 3

4. Každá zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, alebo v relevantných prípadoch jej sprostredkovateľ oznámi členskému štátu identifikácie akékoľvek zmeny v predloženom oznámení.

Článok 369q

1. Členský štát identifikácie prideli zdaniteľnej osobe, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, individuálne identifikačné číslo pre DPH na uplatňovanie tejto osobitnej úpravy a toto číslo jej elektronicky oznámi.

2. Členský štát identifikácie prideli sprostredkovateľovi individuálne identifikačné číslo a toto číslo mu elektronicky oznámi.

3. Členský štát identifikácie prideli sprostredkovateľovi individuálne identifikačné číslo pre DPH na uplatňovanie tejto osobitnej úpravy v súvislosti s každou zdaniteľnou osobou, vo vzťahu ku ktorej bol vymenovaný.

4. Identifikačné číslo pre DPH pridelené podľa odsekov 1, 2 a 3 sa používa len na účely tejto osobitnej úpravy.

Článok 369r

1. Členský štát identifikácie vymaže zdaniteľnú osobu, ktorá nepoužíva sprostredkovateľa, z identifikačného registra v týchto prípadoch:

- a) ak táto osoba oznámi členskému štátu identifikácie, že už ďalej neuskutočňuje predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín;
- b) ak možno inak predpokladať, že jej zdaniteľná činnosť spočívajúca v predaji tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín sa ukončila;
- c) ak už nespĺňa podmienky potrebné na využívanie tejto osobitnej úpravy;
- d) ak opakovane porušuje pravidlá, ktoré sa týkajú tejto osobitnej úpravy.

2. Členský štát identifikácie vymaže sprostredkovateľa z identifikačného registra v týchto prípadoch:

- a) ak počas dvoch po sebe idúcich kalendárnych štvrtrokov nekonal ako sprostredkovateľ na účet zdaniteľnej osoby, ktorá využíva túto osobitnú úpravu;
- b) ak už nespĺňa ostatné podmienky potrebné na to, aby mohol konať ako sprostredkovateľ;
- c) ak opakovane porušuje pravidlá, ktoré sa týkajú tejto osobitnej úpravy.

3. Členský štát identifikácie vymaže zdaniteľnú osobu, ktorú zastupuje sprostredkovateľ, z identifikačného registra v týchto prípadoch:

- a) ak sprostredkovateľ oznámi členskému štátu identifikácie, že táto zdaniteľná osoba už ďalej neuskutočňuje predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín;
- b) ak možno inak predpokladať, že zdaniteľná činnosť tejto zdaniteľnej osoby spočívajúca v predaji tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín sa ukončila;
- c) ak táto zdaniteľná osoba už nespĺňa podmienky potrebné na využívanie tejto osobitnej úpravy;
- d) ak táto zdaniteľná osoba opakovane porušuje pravidlá, ktoré sa týkajú tejto osobitnej úpravy.
- e) ak sprostredkovateľ oznámi členskému štátu identifikácie, že už túto zdaniteľnú osobu nezastupuje.

Článok 369s

Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, alebo jej sprostredkovateľ podáva elektronicky členskému štátu identifikácie daňové priznanie k DPH za každý mesiac bez ohľadu na to, či sa predaj tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín uskutočnil. Daňové priznanie k DPH sa podáva do konca mesiaca nasledujúceho po skončení zdaňovacieho obdobia, za ktoré sa daňové priznanie podáva.

Ak sa má daňové priznanie k DPH podať v súlade s prvým odsekom, členské štáty nesmú uložiť na účely DPH žiadne ďalšie povinnosti ani iné formality pri dovoze.

Článok 369t

1. Daňové priznanie k DPH obsahuje identifikačné číslo pre DPH uvedené v článku 369q a za každý členský štát spotreby, v ktorom je DPH splatná, celkovú hodnotu – bez DPH – predaja tovaru na diaľku dovážaného z tretích území alebo tretích krajín, pri ktorom vznikla daňová povinnosť počas zdaňovacieho obdobia, a celkovú sumu zodpovedajúcej DPH pre každú sadzbu. V daňovom priznaní sa takisto musia uviesť uplatniteľné sadzby DPH a celková suma splatnej DPH.

2. Ak po podaní daňového priznania k DPH treba vykonať zmeny tohto priznania, takéto zmeny sa zahrnú do neskoršieho priznania do troch rokov odo dňa uplynutia lehoty na podanie pôvodného daňového priznania podľa článku 369 s V uvedenom neskoršom daňovom priznaní k DPH sa identifikuje relevantný členský štát spotreby, zdaňovacie obdobie a suma DPH, v súvislosti s ktorou treba vykonať akékoľvek zmeny.

Článok 369u

1. Daňové priznanie k DPH sa vyhotovuje v eurách.

Členské štáty, ktorých menou nie je euro, môžu požadovať, aby sa daňové priznanie k DPH vyhotovovalo v ich národnej mene. Ak sa služby poskytli v iných menách, zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, alebo jej sprostredkovateľ používa pri vyplňaní daňového priznania k DPH výmenný kurz platný v posledný deň zdaňovacieho obdobia.

2. Prepočet sa vykoná podľa výmenných kurzov uverejnených Európskou centrálnou bankou pre uvedený deň, alebo ak sa v tento deň tieto kurzy neuverejnili, podľa výmenných kurzov uverejnených v nasledujúci deň.

Článok 369v

Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, alebo jej sprostredkovateľ zaplatí DPH najneskôr pred skončením lehoty, v ktorej sa musí daňové priznanie podať, pričom uvedie odkaz na príslušné daňové priznanie k DPH.

Platba sa vykoná na bankový účet vedený v eurách a zriadený členským štátom identifikácie. Členské štáty, ktoré neprijali euro, môžu požadovať, aby sa platba vykonala na bankový účet vedený v ich vlastnej mene.

Článok 369w

Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, nesmie v súvislosti so zdaniteľnou činnosťou, na ktorú sa táto úprava vzťahuje, odpočítať DPH vzniknutú v členských štátoch spotreby podľa článku 168 tejto smernice. Bez ohľadu na článok 1 bod 1 smernice 86/560/EHS a článok 2 bod 1 a článok 3 smernice 2008/9/ES sa dotknutej zdaniteľnej osobe vráti daň v súlade s uvedenými smernicami. Článok 2 ods. 2 a 3 a článok 4 ods. 2 smernice 86/560/EHS sa neuplatňujú na vrátenie dane v súvislosti s tovarom, na ktorý sa vzťahuje táto osobitná úprava.

Ak sa od zdaniteľnej osoby, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, vyžaduje, aby bola registrovaná v členskom štáte v súvislosti s činnosťami, na ktoré sa táto osobitná úprava nevzťahuje, odpočíta táto osoba v daňovom priznaní k DPH, ktoré sa má podať v súlade s článkom 250 tejto smernice, DPH, ktorá vznikla v tomto členskom štáte, za svoje zdaniteľné činnosti, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje.

Článok 369x

1. Zdaniteľná osoba, ktorá využíva túto osobitnú úpravu, uchováva záznamy o transakciách, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje. Sprostredkovateľ uchováva záznamy o každej zdaniteľnej osobe, ktorú zastupuje. Uvedené záznamy musia byť dostatočne podrobné, aby umožnili správcovi dane členského štátu spotreby overiť správnosť daňového priznania k DPH.

2. Záznamy uvedené v odseku 1 sa musia elektronicky sprístupniť členskému štátu spotreby a členskému štátu identifikácie na základe ich žiadosti.

Uvedené záznamy sa musia uchovávať počas obdobia desiatich rokov od konca roka, v ktorom sa transakcia uskutočnila.

(*) Smernica Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2010, s. 1).“

31. V hlave XII sa dopĺňajú tieto kapitoly:

„KAPITOLA 7

Osobitné úpravy pre priznávanie a platbu DPH pri dovoze**Článok 369y**

Ak sa v prípade dovozu tovaru, s výnimkou výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani, v zásielkach so skutočnou hodnotou nepresahujúcou 150 EUR osobitná úprava uvedená v kapitole 6 oddiele 4 nevyužije, členský štát dovozu povolí osobe, ktorá predkladá tovar colným orgánom na území Spoločenstva na účet osoby, pre ktorú je tovar určený, aby využila osobitné úpravy pre priznávanie a platbu DPH pri dovoze za tovar, ktorého odoslanie alebo preprava sa končí v uvedenom členskom štáte.

Článok 369z

1. Na účely tejto osobitnej úpravy platí, že

a) osoba, pre ktorú je tovar určený, je povinná platiť DPH;

b) osoba, ktorá predkladá tovar colným orgánom na území Spoločenstva, uskutoční výber DPH od osoby, pre ktorú je tovar určený, a vykoná platbu takejto DPH.

2. Členské štáty zabezpečia, aby osoba predkladajúca tovar colným orgánom na území Spoločenstva prijala primerané opatrenia s cieľom zaistiť, aby osoba, pre ktorú je tovar určený, zaplatila daň v správnej výške.

Článok 369za

Odchylné od článku 94 ods. 2 môžu členské štáty ustanoviť, že pri využívaní tejto osobitnej úpravy je uplatniteľná štandardná sadzba DPH platná v členskom štáte dovozu.

Článok 369zb

1. Členské štáty umožnia, aby sa DPH vybraná v rámci tejto osobitnej úpravy oznamovala elektronicky v mesačnom vyhlásení. Vo vyhlásení sa uvedie celková DPH vybraná počas príslušného kalendárneho mesiaca.

2. Členské štáty vyžadujú, aby bola DPH podľa odseku 1 splatná do konca mesiaca nasledujúceho po dovoze.
3. Osoby využívajúce túto osobitnú úpravu uchovávajú záznamy o transakciách, na ktoré sa táto osobitná úprava vzťahuje, počas obdobia, ktoré určí členský štát dovozu. Uvedené záznamy musia byť dostatočne podrobné, aby umožnili správcovi dane alebo colným orgánom členského štátu dovozu overiť správnosť priznanej DPH, a musia sa elektronicky sprístupniť členskému štátu spotreby na základe jeho žiadosti.

KAPITOLA 8

Výmenné hodnoty

Článok 369zc

1. Výmenná hodnota eura v národnej mene, ktorá sa má zohľadniť v prípade súm uvedených v článku 369l a článku 369y, sa stanoví jedenkrát ročne. Výmennými kurzami, ktoré sa majú použiť, sú výmenné kurzy získané v prvý pracovný deň v októbri, pričom tieto kurzy platia od 1. januára nasledujúceho roka.
2. Členské štáty môžu zaokrúhliť sumu v národnej mene získanú konverziou súm v eurách.
3. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať sumu platnú v čase ročnej úpravy uvedenej v odseku 1, ak konverzia sumy vyjadrenej v eurách vedie pred zaokrúhlením uvedeným v odseku 2 k zmene, ktorá je menšia ako 5 %, sumy vyjadrenej v národnej mene alebo k zníženiu tejto sumy.“

Článok 3

Zmena smernice 2009/132/ES

S účinnosťou od 1. januára 2021 sa hlava IV smernice 2009/132/ES vypúšťa.

Článok 4

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 31. decembra 2018 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 tejto smernice. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty prijímú a uverejnia do 31. decembra 2020 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 a 3 tejto smernice. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 tejto smernice uplatňujú od 1. januára 2019.

Opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 a 3 tejto smernice uplatňujú od 1. januára 2021.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o tomto odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 6

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 5. decembra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/2456

z 18. decembra 2017

o uzavretí Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Alžírskej demokratickej ľudovej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 186 v spojení s článkom 218 ods. 6 druhým pododsekom písm. a) bodom v),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 ⁽²⁾ upravuje účasť Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (ďalej len „PRIMA“), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty.
- (2) Alžírka demokratická ľudová republika (ďalej len „Alžírsko“) vyjadrila želanie pripojiť sa k programu PRIMA ako zúčastnený štát a rovnocenne s členskými štátmi a tretími krajinami pridruženými k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pre výskum a inováciu (2014 – 2020), ktoré sa zúčastňujú na programe PRIMA.
- (3) V súlade s článkom 1 ods. 2 rozhodnutia (EÚ) 2017/1324 sa Alžírsko stane zúčastneným štátom programu PRIMA, ak s Úniou uzavrie medzinárodnú dohodu o vedeckej a technickej spolupráci, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Alžírka na programe PRIMA.
- (4) V súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/2209 ⁽³⁾ Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Alžírkej demokratickej ľudovej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) (ďalej len „dohoda“), bola podpísaná 26. októbra 2017, s výhradou jej uzavretia k neskoršiemu dátumu.
- (5) Dohoda by sa mala schváliť,

⁽¹⁾ Súhlas z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnený v úradnom vestníku)

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 zo 4. júla 2017 o účasti Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty (Ú. v. EÚ L 185, 18.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2209 z 25. septembra 2017 o podpise v mene Únie a predbežnom vykonávaní Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Alžírkej demokratickej ľudovej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) (Ú. v. EÚ L 316, 1.12.2017, s. 1).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Únie schvaľuje Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Alžírskou demokratickou ľudovou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Alžírskej demokratickej ľudovej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) ⁽¹⁾.

Článok 2

Predseda Rady v mene Únie vykoná oznámenie podľa článku 5 ods. 2 dohody ⁽²⁾.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

V Bruseli 18. decembra 2017

Za Radu
predsedníčka
K. SIMSON

⁽¹⁾ Dohoda je uverejnená v Ú. v. EÚ L 316 z 1.12.2017, s. 3 spolu s rozhodnutím o podpise.

⁽²⁾ Dátum nadobudnutia platnosti dohody uverejní Generálny sekretariát Rady v Úradnom vestníku Európskej únie.

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/2457

z 18. decembra 2017

o uzavretí Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Egyptskou arabskou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Egyptskej arabskej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 186 v spojení s článkom 218 ods. 6 druhým pododsekom písm. a) bodom v),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 ⁽²⁾ upravuje účasť Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (ďalej len „PRIMA“), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty.
- (2) Egyptská arabská republika (ďalej len „Egypt“) vyjadrila želanie pripojiť sa k programu PRIMA ako zúčastnený štát a rovnocenne s členskými štátmi a tretími krajinami pridruženými k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pre výskum a inováciu (2014 – 2020), ktoré sa zúčastňujú na programe PRIMA.
- (3) V súlade s článkom 1 ods. 2 rozhodnutia (EÚ) 2017/1324 sa Egypt stane zúčastneným štátom programu PRIMA, ak s Úniou uzavrie medzinárodnú dohodu o vedeckej a technickej spolupráci, ktorou sa stanovia podmienky účasti Egypta na programe PRIMA.
- (4) V súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/2210 ⁽³⁾ Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Egyptskou arabskou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Egyptskej arabskej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) (ďalej len „dohoda“), bola podpísaná 27. októbra 2017, s výhradou jej uzavretia k neskoršiemu dátumu.
- (5) Dohoda by sa mala schváliť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Únie schvaľuje Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Egyptskou arabskou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Egyptskej arabskej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) ⁽⁴⁾.

Článok 2

Predseda Rady v mene Únie vykoná oznámenie podľa článku 4 ods. 2 dohody ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Súhlas z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuvverejnený v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 zo 4. júla 2017 o účasti Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty (Ú. v. EÚ L 185, 18.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2210 z 25. septembra 2017 o podpise v mene Únie a predbežnom vykonávaní Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Egyptskou arabskou republikou, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Egyptskej arabskej republiky na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) (Ú. v. EÚ L 316, 1.12.2017, s. 7).

⁽⁴⁾ Dohoda je uverejnená v Ú. v. EÚ L 316 z 1.12.2017, s. 9 spolu s rozhodnutím o podpise.

⁽⁵⁾ Dátum nadobudnutia platnosti dohody uverejní Generálny sekretariát Rady v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

V Bruseli 18. decembra 2017

Za Radu
predsedníčka
K. SIMSON

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/2458**z 18. decembra 2017****o uzavretí Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA)**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 186 v spojení s článkom 218 ods. 6 druhým pododsekom písm. a) bodom v),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 ⁽²⁾ upravuje účasť Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (ďalej len „PRIMA“), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty.
- (2) Jordánske hášimovské kráľovstvo (ďalej len „Jordánsko“) vyjadrilo želanie pripojiť sa k programu PRIMA ako zúčastnený štát a rovnocenne s členskými štátmi a tretími krajinami pridruženými k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pre výskum a inováciu (2014 – 2020), ktoré sa zúčastňujú na programe PRIMA.
- (3) V súlade s článkom 1 ods. 2 rozhodnutia (EÚ) 2017/1324 sa Jordánsko stane zúčastneným štátom programu PRIMA, ak s Úniou uzavrie medzinárodnú dohodu o vedeckej a technickej spolupráci, ktorou sa stanovia podmienky účasti Jordánska na programe PRIMA.
- (4) V súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/2211 ⁽³⁾ Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) (ďalej len „dohoda“), bola podpísaná 10. novembra 2017, s výhradou jej uzavretia k neskoršiemu dátumu.
- (5) Dohoda by sa mala schváliť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Únie schvaľuje Dohoda o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA).

Text dohody je pripojený k tomuto rozhodnutiu.

⁽¹⁾ Súhlas z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnený v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 zo 4. júla 2017 o účasti Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty (Ú. v. EÚ L 185, 18.7.2017, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/2211 z 25. septembra 2017 o podpise Dohody o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA) v mene Únie (Ú. v. EÚ L 316, 1.12.2017, s. 13).

Článok 2

Predseda Rady v mene Únie vykoná oznámenie podľa článku 4 ods. 2 dohody ⁽¹⁾.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

V Bruseli 18. decembra 2017

Za Radu
predsedníčka
K. SIMSON

⁽¹⁾ Dátum nadobudnutia platnosti dohody uverejní Generálny sekretariát Rady v Úradnom vestníku Európskej únie.

DOHODA**o vedeckej a technickej spolupráci medzi Európskou úniou a Jordánskym hášimovským kráľovstvom, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánskeho hášimovského kráľovstva na partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti stredozemia (PRIMA)**

EURÓPSKA ÚNIA, ďalej len „Únia“,

na jednej strane

a

JORDÁNSKE HÁŠIMOVSKE KRÁĽOVSTVO, ďalej len „Jordánsko“,

na strane druhej,

ďalej len „strany“,

KEĎŽE Euro-stredomorská dohoda o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Jordánskym hášimovským kráľovstvom na strane druhej ⁽¹⁾ (ďalej len „Euro-stredomorská dohoda“), ktorá nadobudla platnosť 1. mája 2002, upravuje vedeckú a technologickú spoluprácu,

KEĎŽE Dohodou medzi Európskym spoločenstvom a Jordánskym hášimovským kráľovstvom o vedeckej a technickej spolupráci ⁽²⁾, ktorá nadobudla platnosť 29. marca 2011, sa zriaďuje formálny rámec pre spoluprácu strán v oblasti vedeckého a technického výskumu,

KEĎŽE rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 ⁽³⁾ upravuje podmienky účasti členských štátov Únie a tretích krajín pridružených k programu Horizont 2020 – rámcovému programu pre výskum a inováciu (2014 – 2020) (ďalej len „Horizont 2020“), ktoré sú zúčastnenými štátmi uvedenej iniciatívy, najmä pokiaľ ide o ich finančné povinnosti a účasť v riadiacich štruktúrach iniciatívy,

KEĎŽE v súlade s rozhodnutím (EÚ) 2017/1324 sa Jordánsko stane zúčastneným štátom na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (ďalej len „PRIMA“), ak s Úniou uzavrie medzinárodnú dohodu o vedeckej a technickej spolupráci, ktorou sa stanovujú podmienky účasti Jordánska na programe PRIMA,

KEĎŽE Jordánsko vyjadrilo želanie pripojiť sa k programu PRIMA ako zúčastnený štát, a to rovnocenne s členskými štátmi Únie a tretími krajinami pridruženými k programu Horizont 2020 zúčastňujúcimi sa na programe PRIMA,

KEĎŽE na reguláciu práv a povinností Jordánska ako štátu zúčastneného na programe PRIMA je potrebné prijať medzinárodnú dohodu medzi Úniou a Jordánskom,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1**Účel**

Účelom tejto dohody je stanoviť podmienky účasti Jordánska na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (ďalej len „PRIMA“).

Článok 2**Podmienky účasti Jordánska na programe PRIMA**

Podmienky účasti Jordánska na programe PRIMA sú tie, ktoré sú uvedené v rozhodnutí (EÚ) 2017/1324. Strany musia dodržiavať povinnosti stanovené v rozhodnutí (EÚ) 2017/1324 a prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie uplatňovania článku 10 ods. 2 a článku 11 ods. 3 a 4 uvedeného rozhodnutia, a to najmä poskytnutím všetkej potrebnej pomoci. Strany sa dohodnú na podrobných dojednaniach o pomoci, keďže sú nevyhnutné na ich spoluprácu na základe tejto dohody.

⁽¹⁾ Ú. v. EŠ L 129, 15.5.2002, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 159, 17.6.2011, s. 108.

⁽³⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1324 zo 4. júla 2017 o účasti Únie na Partnerstve pre výskum a inováciu v oblasti Stredozemia (PRIMA), na ktorom sa spoločne podieľajú niektoré členské štáty (Ú. v. EÚ L 185, 18.7.2017, s. 1).

Článok 3

Územná pôsobnosť

Táto dohoda sa na jednej strane vzťahuje na územia, na ktoré sa vzťahuje Zmluva o Európskej únii a Zmluva o fungovaní Európskej únie, a na druhej strane na územie Jordánska.

Článok 4

Nadobudnutie platnosti a trvanie

1. Strany túto dohodu schvália v súlade s vlastnými postupmi.
2. Táto dohoda nadobúda platnosť dňom, keď si obe strany navzájom diplomatickou cestou oznámia, že postupy uvedené v odseku 1 boli ukončené.
3. Táto dohoda ostane v platnosti tak dlho, ako bude v účinnosti rozhodnutie (EÚ) 2017/1324, pokiaľ ju žiadna zo strán nevytvorí v súlade s článkom 5.

Článok 5

Vypovedanie

1. Ktorákoľvek strana môže kedykoľvek vypovedať túto dohodu písomným oznámením, v ktorom o tomto úmysle informuje druhú stranu.

Vypovedanie nadobúda účinnosť šesť mesiacov po tom, čo adresát prijme toto písomné oznámenie.

2. Projekty a aktivity, ktoré budú v čase ukončenia tejto dohody stále v štádiu realizácie, budú pokračovať až do ich ukončenia za podmienok stanovených v tejto dohode.
3. Strany sa vzájomne dohodnú na riešení prípadných ďalších dôsledkov vypovedania.

Článok 6

Urovnávanie sporov

Postup urovnávania sporov stanovený v článku 97 Euro-stredomorskej dohody sa vzťahuje na všetky spory týkajúce sa uplatňovania alebo výkladu tejto dohody.

Táto dohoda je vypracovaná v dvoch vyhotoveniach v anglickom, bulharskom, českom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, chorvátskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom, talianskom a arabskom jazyku, pričom každé znenie je rovnako autentické.

Съставено в Свейме на десети ноември две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Sweimeh el diez de noviembre de dos mil diecisiete.

Ve Sweimehu dne desátého listopadu dva tisíce sedmáct.

Udfærdiget i Sweimeh den tiende november i år to tusind og sytten.

Geschehen zu Sweimeh am zehnten November zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta novembrikuu kümnendal päeval Sweimeh's.

Sweimeh, τη δέκατη ημέρα του Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Sweimeh on the tenth day of November in the year two thousand and seventeen.

Fait à Sweimeh, le dix novembre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Sweimehu desetog studenoga dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Sweimeh, addì 10 novembre duemiladiciassette.

Sveimē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktųjų metų lapkričio dešimtą dieną Sveimoje.

Kelt Sweimehben, a kétezer-tizenhetedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Sweimeh fl-ghaxar jum ta' Novembru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Sweimeh, tien november tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Sweimeh w dniu dziesiątego listopada dwa tysiące siedemnastego roku.

Feito em Sweimeh, aos dez dias do mês de novembro do ano dois mil e dezassete.

Íntocmit la Sweimeh, la zece noiembrie două mii șaptesprezece.

V meste Sweimeh, desiatego novembra dvetisícisedemnášť.

V Sweimehu, dne desetega novembra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Sweimehissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattasetsemäntoista.

Utfærdat i Sweimeh den tionde november år tjugohundrasjuttion.

حررت في السويدية في اليوم العاشر من شهر تشرين الثاني في عام ألفين وسبعة عشر

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
 Por el Reino Hachemí de Jordania
 Za Jordánské hášimovské království
 For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
 Für das Haschemitische Königreich Jordanien
 Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
 Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
 For the Hashemite Kingdom of Jordan
 Pour le Royaume hachémite de Jordanie
 Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
 Per il Regno hascemita di Giordania
 Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
 Jordanijos Hašimitų Karalystės vardu
 A Jordán Hásimita Királyság részéről
 Għar-Renju Haxemita tal-Gordan
 Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
 W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
 Pelo Reino Hachemita da Jordânia
 Pentru Regatul Hașemit al Iordaniei
 Za Jordánske hášimovské král'ovstvo
 Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
 Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
 För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

NARIADENIA

VYKONÁVACIE NARIADENIE RADY (EÚ) 2017/2459

z 5. decembra 2017,

ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 397,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

keďže:

- (1) Vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 282/2011 ⁽²⁾ sa stanovujú podrobné ustanovenia týkajúce sa predpokladu o mieste odberateľa na určenie miesta poskytovania telekomunikačných služieb, služieb rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronickej poskytovanej služby poskytovaných nezdaniteľnej osobe.
- (2) Z hodnotenia požiadaviek na uplatňovanie uvedených predpokladov vyplynulo, že pre zdaniteľnú osobu usadenú v členskom štáte a poskytujúcu takéto služby nezdaniteľnej osobe v iných členských štátoch je nesmierne náročné získať za určitých okolností dva neprotichodné dôkazy o mieste, kde je odberateľ usadený, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava.
- (3) Toto dôkazné bremeno mimoriadne zaťažuje najmä malé a stredné podniky. Požiadavka na jeden dôkaz by mala zjednodušiť povinnosti pre takéto spoločnosti, ktoré poskytujú služby v rámci Spoločenstva odberateľom v iných členských štátoch do určitého limitu.
- (4) Zjednodušenou požiadavkou preukazovania miesta odberateľa sa dopĺňajú zmeny zavedené článkom 1 smernice Rady (EÚ) 2017/2455 ⁽³⁾ v osobitných úpravách stanovených v hlave XII kapitole 6 smernice 2006/112/ES, a mala by sa preto uplatňovať od toho istého dátumu.
- (5) Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Článok 24b vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 282/2011 sa nahrádza takto:

„Článok 24b

Na účely uplatňovania článku 58 smernice 2006/112/ES v prípade telekomunikačných služieb, služieb rozhlasového a televízneho vysielania alebo elektronickej poskytovanej služby poskytovaných nezdaniteľnej osobe:

- a) prostredníctvom jej pevnej linky sa predpokladá, že odberateľ je usadený, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava v mieste inštalácie pevnej linky;
- b) prostredníctvom mobilných sietí sa predpokladá, že odberateľ je usadený, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava v krajine určenej podľa medzinárodného smerového čísla mobilnej siete SIM karty používanej pri prijímaní uvedených služieb;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Rady (EÚ) 2017/2455 z 5. decembra 2017, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES a smernica 2009/132/ES, pokiaľ ide o určité povinnosti týkajúce sa dane z pridanej hodnoty pri poskytovaní služieb a predaji tovaru na diaľku (Ú. v. EÚ L 348, 29.12.2017, s. 7).

- c) na ktoré je potrebné používanie dekodéru alebo podobného zariadenia či dekodovacej karty a v prípade, že sa nepoužíva pevná linka, sa predpokladá, že odberateľ je usadený, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava v mieste umiestnenia tohto dekodéru alebo podobného zariadenia alebo, ak toto miesto nie je známe, v mieste, na ktoré sa zaslala dekodovacia karta, aby sa tam používala;
- d) za iných podmienok, ako sú podmienky uvedené v článku 24a a v písmenách a), b) a c) tohto článku, sa predpokladá, že odberateľ je usadený, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava v mieste, ktoré takto určí poskytovateľ použitím dvoch neprotichodných dôkazov, ktoré sa uvádzajú v článku 24f tohto nariadenia.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý odsek písm. d), pri poskytovaní služieb, na ktoré sa vzťahuje uvedené písmeno, sa v prípade, ak celková hodnota takýchto poskytovaných služieb bez DPH, ktoré zdaniteľná osoba poskytuje zo sídla svojej ekonomickej činnosti alebo stálej prevádzkarne nachádzajúcej sa v členskom štáte, nepresahuje v súčasnom a predchádzajúcom kalendárnom roku sumu 100 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, uplatňuje predpoklad, že odberateľ je usadený, má trvalé bydlisko alebo sa obvykle zdržiava v mieste, ktoré ako takéto určí poskytovateľ na základe jedného z dôkazov uvedených v článku 24f písm. a) až e), ktorý poskytl iná osoba zúčastnená na poskytovaní služieb, než je poskytovateľ alebo odberateľ.

Ak sa počas kalendárneho roka presiahne limit stanovený v druhom odseku, uvedený odsek sa od daného momentu neuplatňuje až dovtedy, kým nebudú opäť splnené podmienky, ktoré sú v ňom stanovené.

Zodpovedajúca hodnota sumy v národnej mene sa vypočíta použitím výmenného kurzu uverejneného Európskou centrálnou bankou v deň prijatia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/2459 (*).

(*) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/2459 z 5. decembra 2017, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 348, 29.12.2017, s. 32).“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2019.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 5. decembra 2017

Za Radu
predseda
T. TÕNISTE

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2017/2460**z 30. októbra 2017,****ktorým sa mení príloha VII k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá, pokiaľ ide o zoznam referenčných laboratórií Únie****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 32 ods. 5,

keďže:

- (1) V nariadení (ES) č. 882/2004 sa stanovujú všeobecné pravidlá týkajúce sa uskutočňovania úradných kontrol s cieľom overiť okrem iného dodržiavanie pravidiel v oblasti hygieny potravín. V súlade s uvedeným nariadením sú referenčné laboratóriá Európskej únie (ďalej len „referenčné laboratóriá EÚ“) zodpovedné predovšetkým za poskytovanie podrobných informácií o analytických metódach národným referenčným laboratóriám a za koordináciu pri uplatňovaní takýchto metód. V prílohe VII k uvedenému nariadeniu je uvedený zoznam referenčných laboratórií EÚ.
- (2) Pracovný program referenčného laboratória EÚ pre mlieko a mliečne výrobky je v zásade zameraný na poskytovanie analytických metód a na zabezpečovanie spoločného prístupu k medzilaboratórnym skúškam odbornosti vykonávaným národnými referenčnými laboratóriami v súvislosti s kvalitatívnymi parametrami, ako je počet somatických buniek a mikroorganizmov. Najaktuálnejšie odborné znalosti o tom, ako správne vykonávať uvedené analýzy, v súčasnosti dobre uplatňujú tak úradné laboratóriá vykonávajúce úradné kontroly, ako aj laboratóriá, ktoré čoraz častejšie využívajú potravinárske podniky na analýzu uvedených parametrov, ktoré sú faktorom určujúcim cenu mlieka odobraného na farme.
- (3) Referenčné laboratórium EÚ pre mlieko a mliečne výrobky už v Únii nie je potrebné. Preto by sa malo vypustiť zo zoznamu referenčných laboratórií EÚ uvedeného v prílohe VII k nariadeniu (ES) č. 882/2004.
- (4) Príloha VII k nariadeniu (ES) č. 882/2004 by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (5) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

V časti I prílohy VII k nariadeniu (ES) č. 882/2004 sa vypúšťa bod 1.

Článok 2Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 30. októbra 2017

Za Komisiu
predseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE RADY (EÚ, Euratom) 2017/2461

z 12. decembra 2017,

ktorým sa mení rokovací poriadok Rady

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

so zreteľom na článok 11 ods. 6 rokovacieho poriadku Rady ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Pri prijímaní aktu Radou, ktorá sa uznáva kvalifikovanou väčšinou, sa musí overiť, či členské štáty tvoriace kvalifikovanú väčšinu predstavujú aspoň 65 % počtu obyvateľov Únie.
- (2) Uvedený percentuálny podiel sa vypočíta na základe číselných údajov o počte obyvateľov uvedených v prílohe III k rokovaciemu poriadku Rady („rokovací poriadok“).
- (3) V článku 11 ods. 6 rokovacieho poriadku sa stanovuje, že Rada má každoročne s účinnosťou od 1. januára upraviť číselné údaje stanovené v uvedenej prílohe podľa údajov, ktoré má Štatistický úrad Európskej únie k dispozícii 30. septembra predchádzajúceho roku.
- (4) Rokovací poriadok by sa mal preto na rok 2018 zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Príloha III k rokovaciemu poriadku sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA III

Údaje o počte obyvateľov Únie a počte obyvateľov jednotlivých členských štátov na účely vykonávania ustanovení o hlasovaní kvalifikovanou väčšinou v Rade

Na účely vykonávania článku 16 ods. 4 Zmluvy o EÚ a článku 238 ods. 2 a 3 ZFEÚ sa počet obyvateľov Únie a počet obyvateľov jednotlivých členských štátov, ako aj percentuálny podiel počtu obyvateľov každého členského štátu vo vzťahu k počtu obyvateľov Únie, stanovuje na obdobie od 1. januára 2018 do 31. decembra 2018 takto:

Členský štát	Počet obyvateľov	Percentuálny podiel z počtu obyvateľov Únie (%)
Nemecko	82 437 641	16,10
Francúzsko	67 024 633	13,09
Spojené kráľovstvo	65 808 573	12,85
Taliansko	61 219 113	11,95
Španielsko	46 528 966	9,08

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2009/937/EÚ z 1. decembra 2009, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Rady (Ú. v. EÚ L 325, 11.12.2009, s. 35).

Členský štát	Počet obyvateľov	Percentuálny podiel z počtu obyvateľov Únie (%)
Poľsko	37 972 964	7,41
Rumunsko	19 638 309	3,83
Holandsko	17 220 721	3,36
Belgicko	11 365 834	2,22
Grécko	10 757 293	2,10
Česká republika	10 467 628	2,04
Portugalsko	10 309 573	2,01
Švédsko	10 080 000	1,97
Maďarsko	9 797 561	1,91
Rakúsko	8 752 500	1,71
Bulharsko	7 101 859	1,39
Dánsko	5 743 947	1,12
Fínsko	5 499 447	1,07
Slovensko	5 435 343	1,06
Írsko	4 774 833	0,93
Chorvátsko	4 154 213	0,81
Litva	2 847 904	0,56
Slovinsko	2 065 895	0,40
Lotyšsko	1 950 116	0,38
Estónsko	1 315 635	0,26
Cyprus	854 802	0,17
Luxembursko	589 370	0,12
Malta	440 433	0,09“
EÚ 28	512 155 106	
Hranica (65 %)	332 900 819	

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2018.

V Bruseli 12. decembra 2017

Za Radu
predseda
S. MIKSER

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/2462**z 18. decembra 2017,****ktorým sa Luxembursko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie pristúpenie Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 3 v spojení s jej článkom 218,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Európska únia si stanovila za jeden zo svojich cieľov presadzovanie ochrany práv dieťaťa, ako sa uvádza v článku 3 Zmluvy o Európskej únii. Opatrenia na ochranu detí pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním sú zásadnou súčasťou tejto politiky.
- (2) Rada prijala nariadenie (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“), ktorého cieľom je chrániť deti pred škodlivými účinkami neoprávneného premiestnenia alebo zadržania a stanoviť postupy na zabezpečenie ich bezodkladného návratu do štátu ich obvyklého pobytu, ako aj zabezpečiť pre ne ochranu práv styku a opatrovnických práv.
- (3) Nariadením Brusel IIa sa dopĺňa a posilňuje Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 1980“), ktorým sa na medzinárodnej úrovni stanovuje systém povinností a spolupráce medzi zmluvnými štátmi a medzi ústrednými orgánmi a ktorý má za cieľ zabezpečiť bezodkladný návrat neoprávnene premiestnených alebo zadržovaných detí.
- (4) Všetky členské štáty Únie sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (5) Únia nabáda tretie štáty, aby pristúpili k Haagskemu dohovoru z roku 1980, a podporuje správne vykonávanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 okrem iného účasťou – spolu s členskými štátmi – v osobitných výboroch, ktoré pravidelne zvoláva Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného.
- (6) Spoločný právny rámec platný vo vzťahu medzi členskými štátmi Únie a tretími štátmi by mohol byť najlepším riešením citlivých prípadov medzinárodných únosov detí.
- (7) V Haagskom dohovore z roku 1980 sa stanovuje, že sa uplatňuje medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásili, že toto pristúpenie prijali.
- (8) Haagsky dohovor z roku 1980 neumožňuje organizáciám regionálnej ekonomickej integrácie, akou je Únia, stať sa jeho zmluvnou stranou. Únia preto nemôže pristúpiť k uvedenému dohovoru a ani uložiť vyhlásenie o prijatí pristupujúceho štátu.
- (9) Na základe stanoviska Súdneho dvora Európskej únie 1/13 ⁽³⁾ patria vyhlásenia o prijatí podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 do výlučnej vonkajšej právomoci Únie.

⁽¹⁾ Stanovisko z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (10) Gruzínsko uložilo svoju listinu o pristúpení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 24. júla 1997. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre Gruzínsko 1. októbra 1997.
- (11) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Dánska, Luxemburska a Rumunska už prijali pristúpenie Gruzínska k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Gruzínsko prijalo pristúpenie Bulharska, Estónska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Gruzínsku viedlo k záveru, že Luxembursko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie pristúpenie Gruzínska v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (12) Juhoafrická republika uložila svoju listinu o pristúpení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 8. júla 1997. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre Juhoafrickú republiku 1. októbra 1997.
- (13) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Luxemburska a Rumunska už prijali pristúpenie Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Juhoafrická republika prijala pristúpenie Bulharska, Estónska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Juhoafrickej republike viedlo k záveru, že Luxembursko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie pristúpenie Juhoafrickej republiky v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (14) Preto by sa Luxembursko a Rumunsko mali oprávniť, aby v záujme Únie uložili svoje vyhlásenia o prijatí pristúpenia Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v súlade s podmienkami stanovenými v tomto rozhodnutí. Ostatné členské štáty Únie, ktoré už pristúpenie Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 prijali, by nemali uložiť nové vyhlásenia o prijatí, keďže existujúce vyhlásenia zostávajú podľa medzinárodného práva verejného v platnosti.
- (15) Spojené kráľovstvo a Írsko sú viazané nariadením Brusel IIa a zúčastňujú sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.
- (16) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Luxembursko a Rumunsko sa týmto oprávňujú v záujme Únie prijať pristúpenie Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980.
2. Luxembursko a Rumunsko uložia najneskôr do 19. decembra 2018 vyhlásenie o prijatí pristúpenia Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v záujme Únie v tomto znení:
„[ČLENSKÝ ŠTÁT – úplný názov] vyhlasuje, že prijíma pristúpenie Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí v súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/2462“.
3. Luxembursko a Rumunsko informujú Radu a Komisiu o uložení svojich vyhlásení o prijatí pristúpenia Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 a oznámia Komisii znenie uvedených vyhlásení do dvoch mesiacov od ich uloženia.

Článok 2

Tie členské štáty, ktoré uložili svoje vyhlásenia o prijatí pristúpenia Gruzínska a Juhoafrickej republiky k Haagskemu dohovoru z roku 1980 pred dátumom prijatia tohto rozhodnutia, neukladajú nové vyhlásenia.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Luxembursku a Rumunsku.

V Bruseli 18. decembra 2017

Za Radu
predsedníčka
K. SIMSON

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/2463**z 18. decembra 2017,****ktorým sa Holandsko, Chorvátsko, Portugalsko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie prístupenie San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 3 v spojení s jej článkom 218,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Európska únia si stanovila za jeden zo svojich cieľov presadzovanie ochrany práv dieťaťa, ako sa uvádza v článku 3 Zmluvy o Európskej únii. Opatrenia na ochranu detí pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním sú zásadnou súčasťou tejto politiky.
- (2) Rada prijala nariadenie (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“), ktorého cieľom je chrániť deti pred škodlivými účinkami neoprávneného premiestnenia alebo zadržania a stanoviť postupy na zabezpečenie ich bezodkladného návratu do štátu ich obvyklého pobytu, ako aj zabezpečiť pre ne ochranu práv styku a opatrovníckych práv.
- (3) Nariadením Brusel IIa sa dopĺňa a posilňuje Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 1980“), ktorým sa na medzinárodnej úrovni stanovuje systém povinností a spolupráce medzi zmluvnými štátmi a medzi ústrednými orgánmi a ktorý má za cieľ zabezpečiť bezodkladný návrat neoprávnene premiestnených alebo zadržovaných detí.
- (4) Všetky členské štáty Únie sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (5) Únia nabáda tretie štáty, aby pristúpili k Haagskemu dohovoru z roku 1980, a podporuje správne vykonávanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 okrem iného účasťou – spolu s členskými štátmi – v osobitných výboroch, ktoré pravidelne zvoláva Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného.
- (6) Spoločný právny rámec platný vo vzťahu medzi členskými štátmi Únie a tretími štátmi by mohol byť najlepším riešením citlivých prípadov medzinárodných únosov detí.
- (7) V Haagskom dohovore z roku 1980 sa stanovuje, že sa uplatňuje medzi prístupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásili, že toto prístupenie prijali.
- (8) Haagsky dohovor z roku 1980 neumožňuje organizáciám regionálnej ekonomickej integrácie, akou je Únia, stať sa jeho zmluvnou stranou. Únia preto nemôže pristúpiť k uvedenému dohovoru a ani uložiť vyhlásenie o prijatí prístupujúceho štátu.
- (9) Na základe stanoviska Súdneho dvora Európskej únie 1/13 ⁽³⁾ patria vyhlásenia o prijatí podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 do výlučnej vonkajšej právomoci Únie.
- (10) San Maríno uložilo svoju listinu o prístupení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 14. decembra 2006. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre San Maríno 1. marca 2007.
- (11) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Dánska, Holandska, Chorvátska, Portugalska a Rumunska už prijali prístupenie San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v San Maríne viedlo k záveru, že Holandsko, Chorvátsko, Portugalsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie prístupenie San Marína v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.

⁽¹⁾ Stanovisko z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (12) Preto by sa Holandsko, Chorvátsko, Portugalsko a Rumunsko mali oprávniť, aby v záujme Únie uložili svoje vyhlásenia o prijatí prístúpenia San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v súlade s podmienkami stanovenými v tomto rozhodnutí. Ostatné členské štáty Únie, ktoré už prístúpenie San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 prijali, by nemali uložiť nové vyhlásenia o prijatí, keďže existujúce vyhlásenia zostávajú podľa medzinárodného práva verejného v platnosti.
- (13) Spojené kráľovstvo a Írsko sú viazané nariadením Brusel IIA a zúčastňujú sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.
- (14) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Holandsko, Chorvátsko, Portugalsko a Rumunsko sa týmto oprávňujú v záujme Únie prijať prístúpenie San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980.
2. Členské štáty uvedené v odseku 1 uložia najneskôr do 19. decembra 2018 vyhlásenie o prijatí prístúpenia San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v záujme Únie v tomto znení:
„[ČLENSKÝ ŠTÁT – úplný názov] vyhlasuje, že prijíma prístúpenie San Marína k Haagskemu dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí v súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/2463.“.
3. Členské štáty uvedené v odseku 1 informujú Radu a Komisiu o uložení svojich vyhlásení o prijatí prístúpenia San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 a oznámia Komisii znenie uvedených vyhlásení do dvoch mesiacov od ich uloženia.

Článok 2

Tie členské štáty, ktoré uložili svoje vyhlásenia o prijatí prístúpenia San Marína k Haagskemu dohovoru z roku 1980 pred dátumom prijatia tohto rozhodnutia, neukladajú nové vyhlásenia.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Holandsku, Chorvátsku, Portugalsku a Rumunsku.

V Bruseli 18. decembra 2017

Za Radu
predsedníčka
K. SIMSON

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2017/2464**z 18. decembra 2017,****ktorým sa Rakúsko a Rumunsko oprávňujú prijať v záujme Európskej únie prístupenie Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádor k Haagskemu dohovoru z roku 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 3 v spojení s jej článkom 218,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Európska únia si stanovila za jeden zo svojich cieľov presadzovanie ochrany práv dieťaťa, ako sa uvádza v článku 3 Zmluvy o Európskej únii. Opatrenia na ochranu detí pred neoprávneným premiestnením alebo zadržávaním sú zásadnou súčasťou tejto politiky.
- (2) Rada prijala nariadenie (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“), ktorého cieľom je chrániť deti pred škodlivými účinkami neoprávneného premiestnenia alebo zadržávania a stanoviť postupy na zabezpečenie ich bezodkladného návratu do štátu ich obvyklého pobytu, ako aj zabezpečiť pre ne ochranu práv styku a opatrovnických práv.
- (3) Nariadením Brusel IIa sa dopĺňa a posilňuje Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 1980“), ktorým sa na medzinárodnej úrovni stanovuje systém povinností a spolupráce medzi zmluvnými štátmi a medzi ústrednými orgánmi a ktorý má za cieľ zabezpečiť bezodkladný návrat neoprávnených alebo zadržávaných detí.
- (4) Všetky členské štáty Únie sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (5) Únia nabáda tretie štáty, aby pristúpili k Haagskemu dohovoru z roku 1980, a podporuje správne vykonávanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 okrem iného účasťou – spolu s členskými štátmi – v osobitných výboroch, ktoré pravidelne zvoľáva Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného.
- (6) Spoločný právny rámec platný vo vzťahu medzi členskými štátmi Únie a tretími štátmi by mohol byť najlepším riešením citlivých prípadov medzinárodných únosov detí.
- (7) V Haagskom dohovore z roku 1980 sa stanovuje, že sa uplatňuje medzi prístupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásili, že toto prístupenie prijali.
- (8) Haagsky dohovor z roku 1980 neumožňuje organizáciám regionálnej ekonomickej integrácie, akou je Únia, stať sa jeho zmluvnou stranou. Únia preto nemôže pristúpiť k uvedenému dohovoru a ani uložiť vyhlásenie o prijatí prístupujúceho štátu.
- (9) Na základe stanoviska Súdneho dvora Európskej únie 1/13 ⁽³⁾ patria vyhlásenia o prijatí podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 do výlučnej vonkajšej právomoci Únie.
- (10) Panama uložila svoju listinu o pristúpení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 2. februára 1994. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre Panamu 1. mája 1994.

⁽¹⁾ Stanovisko z 30. novembra 2017 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (11) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Rakúska a Rumunska už prijali prístupenie Panamy k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Panama prijala prístupenie Bulharska, Cypru, Estónska, Litvy, Lotyšska, Malty a Slovinska k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Panamy viedlo k záveru, že Rakúsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie prístupenie Panamy v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (12) Uruguaj uložil svoju listinu o prístupení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 18. novembra 1999. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre Uruguaj 1. februára 2000.
- (13) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Rakúska a Rumunska už prijali prístupenie Uruguaja k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Uruguaj prijal prístupenie Bulharska, Estónska, Litvy a Lotyšska k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Uruguaji viedlo k záveru, že Rakúsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie prístupenie Uruguaja v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (14) Kolumbia uložila svoju listinu o prístupení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 13. decembra 1995. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre Kolumbiu 1. marca 1996.
- (15) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Rakúska a Rumunska už prijali prístupenie Kolumbie k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Kolumbia prijala prístupenie Bulharska, Estónska, Litvy, Lotyšska a Malty k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Kolumbii viedlo k záveru, že Rakúsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie prístupenie Kolumbie v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (16) Salvádor uložil svoju listinu o prístupení k Haagskemu dohovoru z roku 1980 dňa 5. februára 2001. Haagsky dohovor z roku 1980 nadobudol platnosť pre Salvádor 1. mája 2001.
- (17) Všetky dotknuté členské štáty s výnimkou Rakúska a Rumunska už prijali prístupenie Salvádoru k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Salvádor prijal prístupenie Bulharska, Estónska, Litvy a Lotyšska k Haagskemu dohovoru z roku 1980. Posúdenie situácie v Salvádoru viedlo k záveru, že Rakúsko a Rumunsko sú v pozícii, aby prijali v záujme Únie prístupenie Salvádoru v súlade s podmienkami Haagskeho dohovoru z roku 1980.
- (18) Preto by sa Rakúsko a Rumunsko mali oprávniť, aby v záujme Únie uložili svoje vyhlásenia o prijatí prístúpenia Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádoru k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v súlade s podmienkami stanovenými v tomto rozhodnutí. Ostatné členské štáty Únie, ktoré už prístupenie Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádoru k Haagskemu dohovoru z roku 1980 prijali, by nemali uložiť nové vyhlásenia o prijatí, keďže existujúce vyhlásenia zostávajú podľa medzinárodného práva verejného v platnosti.
- (19) Spojené kráľovstvo a Írsko sú viazané nariadením Brusel IIa a zúčastňujú sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.
- (20) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Rakúsko a Rumunsko sa týmto oprávňujú v záujme Únie prijať prístupenie Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádoru k Haagskemu dohovoru z roku 1980.
2. Rakúsko a Rumunsko uložia najneskôr do 19. decembra 2018 vyhlásenie o prijatí prístúpenia Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádoru k Haagskemu dohovoru z roku 1980 v záujme Únie v tomto znení:

„[ČLENSKÝ ŠTÁT – úplný názov] vyhlasuje, že prijíma prístupenie Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádoru k Haagskemu dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí v súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) 2017/2464.“

3. Rakúsko a Rumunsko informujú Radu a Komisiu o uložení svojich vyhlásení o prijatí pristúpenia Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 a oznámia Komisii znenie uvedených vyhlásení do dvoch mesiacov od ich uloženia.

Článok 2

Tie členské štáty, ktoré uložili svoje vyhlásenia o prijatí pristúpenia Panamy, Uruguaja, Kolumbie a Salvádu k Haagskemu dohovoru z roku 1980 pred dátumom prijatia tohto rozhodnutia, neukladajú nové vyhlásenia.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho oznámenia.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Rakúsku a Rumunsku.

V Bruseli 18. decembra 2017

Za Radu
predsedníčka
K. SIMSON

AKTY PRIJATÉ ORGÁNMI ZRIADENÝMI MEDZINÁRODNÝMI DOHODAMI

**ROZHODNUTIE č. 1/2017 SPOLOČNÉHO VÝBORU EURÓPSKEJ ÚNIE A ŠVAJČIARSKA PRE
LETECKÚ DOPRAVU ZRIADENÉHO PODĽA DOHODY MEDZI EURÓPSKYM SPOLOČENSTVOM
A ŠVAJČIARSKOU KONFEDERÁCIOU O LETECKEJ DOPRAVE**

z 29. novembra 2017,

**ktorým sa nahrádza príloha k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou
konfederáciou o leteckej doprave [2017/2465]**

VÝBOR EURÓPSKEJ ÚNIE A ŠVAJČIARSKA PRE LETECKÚ DOPRAVU,

so zreteľom na Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave (ďalej len „dohoda“), a najmä na jej článok 23 ods. 4,

ROZHODOL TAKTO:

Jediný článok

Prílohou k tomuto rozhodnutiu sa nahrádza príloha k dohode od 1. februára 2018.

V Bruseli 29. novembra 2017

Za spoločný výbor

vedúci delegácie Európskej únie
Filip CORNELIS

vedúci delegácie Švajčiarskej konfederácie
Christian HEGNER

PRÍLOHA

Na účely tejto dohody:

- na základe Lisabonskej zmluvy, ktorá nadobudla účinnosť 1. decembra 2009, Európska únia nahrádza Európske spoločenstvo a je jeho právnym nástupcom,
- ak akty špecifikované v tejto prílohe obsahujú odkazy na členské štáty Európskeho spoločenstva, nahradeného Európskou úniou, alebo požiadavku prepojenia s členskými štátmi Európskej únie, odkazy sa na účely tejto dohody uplatňujú rovnako na Švajčiarsko alebo na požiadavku prepojenia so Švajčiarskom,
- odkazy na nariadenia Rady (EHS) č. 2407/92 a (EHS) č. 2408/92 uvedené v článkoch 4, 15, 18, 27 a 35 dohody sa chápu ako odkazy na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008,
- bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 15 tejto dohody, sa pojem „letecký dopravca Spoločenstva“ uvedený v nasledujúcich smerniciach a nariadeniach Spoločenstva uplatňuje aj na leteckého dopravcu, ktorý je držiteľom oprávnenia na vykonávanie leteckej dopravy a ktorý má vo Švajčiarsku svoje hlavné miesto výkonu práce, prípadne zaregistrované sídlo, v súlade s ustanoveniami nariadenia (ES) č. 1008/2008. Akýkoľvek odkaz na nariadenie (EHS) č. 2407/92 sa chápe ako odkaz na nariadenie (ES) č. 1008/2008,
- akýkoľvek odkaz v nasledujúcich textoch na články 81 a 82 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva alebo na články 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa chápe ako odkaz na články 8 a 9 tejto dohody.

1. Liberalizácia leteckej dopravy a ostatné pravidlá v odvetví civilného letectva

č. 1008/2008

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 24. septembra 2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb v Spoločenstve

č. 2000/79

Smernica Rady z 27. novembra 2000, ktorá sa týka Európskej dohody o organizácii pracovného času mobilných pracovníkov civilného letectva, ktorú uzavrela Asociácia európskych leteckých spoločností (AEA), Európska federácia pracovníkov v doprave (ETF), Európska asociácia civilných letcov (ECA), Európska asociácia regionálnych leteckých spoločností (ERA) a Asociácia nezávislých leteckých dopravcov (IACA)

č. 93/104

Smernica Rady z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, zmenená:

— smernicou 2000/34/ES

č. 437/2003

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 27. februára 2003 o štatistických výkazoch týkajúcich sa prepravy cestujúcich, nákladu a pošty v leteckej doprave

č. 1358/2003

Nariadenie Komisie z 31. júla 2003, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 437/2003 o štatistických výkazoch týkajúcich sa prepravy cestujúcich, nákladu a pošty v leteckej doprave a ktorým sa menia a dopĺňajú jeho prílohy I a II, zmenené:

— nariadením Komisie (ES) č. 158/2007

č. 785/2004

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 21. apríla 2004 o požiadavkách na poistenie leteckých dopravcov a prevádzkovateľov lietadiel, zmenené:

— nariadením Komisie (EÚ) 285/2010

č. 95/93

Nariadenie Rady z 18. januára 1993 o spoločných pravidlách pridelovania prevádzkových intervalov na letiskách Spoločenstva (články 1 až 12), zmenené:

— nariadením (ES) č. 793/2004

č. 2009/12

Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2009 o letiskových poplatkoch

č. 96/67

Smernica Rady z 15. októbra 1996 o prístupe k trhu služieb pozemnej obsluhy na letiskách Spoločenstva

(články 1 až 9, 11 až 23 a článok 25)

č. 80/2009

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 14. januára 2009 o kódexe správania pri používaní počítačových rezerváčnych systémov a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 2299/89

2. Pravidlá hospodárskej súťaže

č. 1/2003

Nariadenie Rady zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 zmluvy (články 1 až 13 a 15 až 45)

(V miere, do akej je toto nariadenie relevantné pre uplatňovanie tejto dohody. Doplnenie tohto nariadenia nemá vplyv na rozdelenie úloh podľa tejto dohody.)

č. 773/2004

Nariadenie Komisie zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o založení ES, zmenené:

— nariadením Komisie (ES) č. 1792/2006,

— nariadením Komisie (ES) č. 622/2008

č. 139/2004

Nariadenie Rady z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (nariadenie ES o fúziách)

(články 1 až 18, článok 19 ods. 1 a 2 a články 20 až 23)

Vzhľadom na článok 4 ods. 5 nariadenia o fúziách sa medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskom uplatňuje toto:

1. Pri koncentráciách podľa článku 3 nariadenia (ES) č. 139/2004, ktoré nemajú význam pre celé Spoločenstvo v zmysle článku 1 uvedeného nariadenia a ktoré môžu byť posudzované podľa vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže najmenej troch členských štátov ES a Švajčiarskej konfederácie, osoby alebo podniky uvedené v článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia môžu pred podaním oznámenia príslušným orgánom informovať Komisiu ES odôvodneným návrhom o tom, že by koncentráciu mala posúdiť Komisia.
2. Európska komisia bezodkladne doručí všetky návrhy Švajčiarskej konfederácii podľa článku 4 ods. 5 nariadenia (ES) č. 139/2004 a podľa predchádzajúceho odseku.
3. Ak Švajčiarska konfederácia nesúhlasí so žiadosťou o postúpenie prípadu, príslušný švajčiarsky orgán pre hospodársku súťaž si ponechá svoju právomoc a Švajčiarska konfederácia prípad vzhľadom na tento odsek nepostúpi.

Vzhľadom na lehoty uvedené v článku 4 ods. 4 a 5, článku 9 ods. 2 a 6 a článku 22 ods. 2 nariadenia o fúziách:

1. Európska komisia bezodkladne poskytne všetky príslušné dokumenty podľa článku 4 ods. 4 a 5, článku 9 ods. 2 a 6 a článku 22 ods. 2 príslušnému švajčiarskemu orgánu pre hospodársku súťaž.
2. Výpočet lehôt uvedených v článku 4 ods. 4 a 5 a článku 9 ods. 2 a 6 a článku 22 ods. 2 nariadenia (ES) č. 139/2004 sa pre Švajčiarsku konfederáciu začne vtedy, keď sa predmetné dokumenty doručia príslušnému švajčiarskemu orgánu pre hospodársku súťaž.

č. 802/2004

Nariadenie Komisie zo 7. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (články 1 až 24), zmenené:

- nariadením Komisie (ES) č. 1792/2006,
- nariadením Komisie (ES) č. 1033/2008,
- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 1269/2013

č. 2006/111

Smernica Komisie zo 16. novembra 2006 o transparentnosti finančných vzťahov členských štátov a verejných podnikov a o finančnej transparentnosti v niektorých podnikoch

č. 487/2009

Nariadenie Rady z 25. mája 2009 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 zmluvy na určité kategórie dohôd a zosúladených postupov v odvetví leteckej dopravy

3. Bezpečnosť leteckej dopravy

č. 216/2008

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 20. februára 2008 o spoločných pravidlách v oblasti civilného letectva a o zriadení Európskej agentúry pre bezpečnosť letectva, ktorým sa zrušuje smernica Rady 91/670/EHS, nariadenie (ES) č. 1592/2002 a smernica 2004/36/ES, zmenené:

- nariadením Komisie (ES) č. 690/2009,
- nariadením (ES) č. 1108/2009,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 6/2013,
- nariadením Komisie (EÚ) 2016/4.

Agentúra požíva aj vo Švajčiarsku právomoci, ktoré jej boli udelené podľa ustanovení uvedeného nariadenia.

Komisia požíva aj vo Švajčiarsku právomoci, ktoré jej boli udelené pre rozhodnutia podľa článku 11 ods. 2, článku 14 ods. 5 a 7, článku 24 ods. 5, článku 25 ods. 1, článku 38 ods. 3 písm. i), článku 39 ods. 1, článku 40 ods. 3, článku 41 ods. 3 a 5, článku 42 ods. 4, článku 54 ods. 1 a článku 61 ods. 3

Bez ohľadu na horizontálne prispôsobenie stanovené v druhej zarážke prílohy k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave sa odkazy na „členské štáty“ uvedené v článku 65 nariadenia alebo v ustanoveniach rozhodnutia 1999/468/ES spomenuté v danom ustanovení nesmú chápať tak, že sa uplatňujú na Švajčiarsko.

Žiadne ustanovenie tohto nariadenia sa nesmie vykladať tak, že sa ním na EASA prenášajú právomoci, aby konala v mene Švajčiarska podľa medzinárodných dohôd na iné účely než na účely podpory pri výkone svojich povinností podľa týchto dohôd.

Text nariadenia sa na účely tejto dohody prispôbuje takto:

a) Článok 12 sa mení takto:

- i) V odseku 1 sa za slovo „Spoločenstvom“ vkladajú slová „alebo Švajčiarskom“;
- ii) V odseku 2 písm. a) sa za slovo „Spoločenstvom“ vkladajú slová „alebo Švajčiarskom“;
- iii) V odseku 2 sa vypúšťajú písmená b) a c);
- iv) Dopĺňa sa tento odsek:

„3. Kedykoľvek Spoločenstvo rokuje s treťou krajinou s cieľom uzavrieť dohodu, ktorou sa stanovuje, že členský štát alebo agentúra môže vydávať osvedčenia na základe osvedčení vydaných leteckými úradmi danej tretej krajiny, urobí všetko pre to, aby získalo od Švajčiarska ponuku na podobnú dohodu s danou treťou krajinou. Na druhej strane Švajčiarsko urobí všetko pre to, aby s tretími krajinami uzavrelo dohody zodpovedajúce dohodám Spoločenstva.“

b) V článku 29 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Odchyľne od článku 12 ods. 2 písm. a) Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev sa štátni príslušníci Švajčiarska požívajúci občianske práva v plnom rozsahu môžu zamestnať na základe zmluvy s výkonným riaditeľom agentúry.“

c) V článku 30 sa dopĺňa tento odsek:

„Švajčiarsko uplatňuje na agentúru Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie, ktorý tvorí prílohu A k tejto prílohe, v súlade s dodatkom k prílohe A.“

d) V článku 37 sa dopĺňa tento odsek:

„Švajčiarsko sa v plnej miere podieľa na práci správnej rady a v rámci správnej rady má rovnaké práva a povinnosti ako členské štáty Európskej únie s výnimkou hlasovacieho práva.“

e) V článku 59 sa dopĺňa tento odsek:

„12. Švajčiarsko sa podieľa na finančnom príspevku uvedenom v odseku 1 písm. b) podľa tohto vzorca:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

kde:

S = časť rozpočtu agentúry, ktorá nie je krytá poplatkami a platbami uvedenými v odseku 1 písm. c) a d),

a = počet pridružených štátov,

b = počet členských štátov EÚ,

c = príspevok Švajčiarska do rozpočtu ICAO,

C = celkový príspevok členských štátov EÚ a pridružených štátov do rozpočtu ICAO.“

f) V článku 61 sa dopĺňa tento odsek:

„Ustanovenia týkajúce sa finančnej kontroly osôb zúčastňujúcich sa na činnostiach agentúry vykonávanej Spoločenstvom vo Švajčiarsku sú uvedené v prílohe B k tejto prílohe.“

g) Rozsah pôsobnosti prílohy II k nariadeniu sa rozširuje tak, aby sa vzťahovala aj na tieto lietadlá ako výrobky, na ktoré sa vzťahuje článok 2 ods. 3 písm. a) bod ii) nariadenia Komisie (ES) č. 1702/2003 z 24. septembra 2003 stanovujúceho vykonávacie pravidlá osvedčovania letovej spôsobilosti a environmentálneho osvedčovania lietadiel a prislúchajúcich výrobkov, častí a zariadení, ako aj osvedčovania projekčných a výrobných organizácií⁽¹⁾:

A/c – [HB-IMY, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c – [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c – [HB-ZCW, HB-ZDF] – typ MD900.

(¹) Ú. v. EÚ L 243, 27.9.2003, s. 6.

č. 1178/2011

Nariadenie Komisie z 3. novembra 2011, ktorým sa ustanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa posádky civilného letectva podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) č. 290/2012,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 70/2014,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 245/2014,
- nariadením Komisie (EÚ) 2015/445,
- nariadením Komisie (EÚ) 2016/539.

č. 3922/91

Nariadenie Rady zo 16. decembra 1991 o harmonizácii technických požiadaviek a správnych postupov v oblasti civilného letectva (články 1 až 3, článok 4 ods. 2, články 5 až 11 a článok 13), zmenené:

- nariadením (ES) č. 1899/2006,
- nariadením (ES) č. 1900/2006,
- nariadením Komisie (ES) č. 8/2008,
- nariadením Komisie (ES) č. 859/2008.

č. 996/2010

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 20. októbra 2010 o vyšetovaní a prevencii nehôd a incidentov v civilnom letectve a o zrušení smernice 94/56/ES, zmenené:

- nariadením Komisie (ES) č. 376/2014.

č. 104/2004

Nariadenie Komisie z 22. januára 2004 stanovujúce pravidlá organizácie a zloženia Odvolacej rady Európskej agentúry pre bezpečnosť letectva

č. 2111/2005

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 14. decembra 2005 o vytvorení zoznamu Spoločenstva týkajúceho sa leteckých dopravcov, ktorí podliehajú zákazu vykonávania leteckej dopravy v rámci Spoločenstva, a o informovaní cestujúcich v leteckej doprave o totožnosti prevádzkujúceho leteckého dopravcu, ktorým sa zrušuje článok 9 smernice 2004/36/ES

č. 473/2006

Nariadenie Komisie z 22. marca 2006, ktorým sa stanovujú implementačné pravidlá pre zoznam leteckých dopravcov Spoločenstva, ktorí podliehajú zákazu vykonávania leteckej dopravy v rámci Spoločenstva, uvedený v kapitole II nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005

č. 474/2006

Nariadenie Komisie z 22. marca 2006 o vytvorení zoznamu Spoločenstva týkajúceho sa leteckých dopravcov, ktorí podliehajú zákazu vykonávania leteckej dopravy v rámci Spoločenstva, uvedeného v kapitole II nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005, naposledy zmenené:

- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2017/830

č. 1332/2011

Nariadenie Komisie zo 16. decembra 2011, ktorým sa ustanovujú spoločné požiadavky na využívanie vzdušného priestoru a prevádzkové postupy na vyhýbanie sa zrážkam vo vzduchu, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) 2016/583

č. 646/2012

Vykonávacie nariadenie Komisie zo 16. júla 2012, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá týkajúce sa pokút a penále podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

č. 748/2012

Nariadenie Komisie z 3. augusta 2012 stanovujúce vykonávacie pravidlá osvedčovania letovej spôsobilosti a environmentálneho osvedčovania lietadiel a príslúchajúcich výrobkov, častí a zariadení, ako aj osvedčovania projekčných a výrobných organizácií, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) č. 7/2013,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 69/2014,
- nariadením Komisie (EÚ) 2015/1039,
- nariadením Komisie (EÚ) 2016/5.

č. 965/2012

Nariadenie Komisie z 5. októbra 2012, ktorým sa ustanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa leteckej prevádzky podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) č. 800/2013,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 71/2014,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 83/2014,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 379/2014,
- nariadením Komisie (EÚ) 2015/140,
- nariadením Komisie (EÚ) 2015/1329,
- nariadením Komisie (EÚ) 2015/640,
- nariadením Komisie (EÚ) 2015/2338,
- nariadením Komisie (EÚ) 2016/1199,
- nariadením Komisie (EÚ) 2017/363

č. 2012/780

Rozhodnutie Komisie z 5. decembra 2012 o prístupových právach do európskeho centrálného registra bezpečnostných odporúčaní a odpovedí na ne stanovených v článku 18 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 996/2010 o vyšetrovaní a prevencii nehôd a incidentov v civilnom letectve a o zrušení smernice 94/56/ES

č. 628/2013

Vykonávacie nariadenie Komisie z 28. júna 2013 o pracovných metódach Európskej agentúry pre bezpečnosť letectva na vykonávanie kontrol dodržiavania noriem a na monitorovanie uplatňovania ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a o zrušení nariadenia Komisie (ES) č. 736/2006

č. 139/2014

Nariadenie Komisie z 12. februára 2014, ktorým sa stanovujú požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa letísk podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) 2017/161

č. 319/2014

Nariadenie Komisie z 27. marca 2014 o poplatkoch a platbách vybraných Európskou agentúrou pre bezpečnosť letectva a zrušení nariadenia (ES) č. 593/2007

č. 376/2014

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 3. apríla 2014 o ohlasovaní udalostí, ich analýze a na ne nadväzujúcich opatreniach v civilnom letectve, ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 996/2010 a ktorým sa zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/42/ES a nariadenia Komisie (ES) č. 1321/2007 a (ES) č. 1330/2007

č. 452/2014

Nariadenie Komisie z 29. apríla 2014, ktorým sa stanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa letovej prevádzky prevádzkovateľov z tretích krajín podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, zmenené:

— nariadením Komisie (EÚ) 2016/1158

č. 1321/2014

Nariadenie Komisie z 26. novembra 2014 o zachovaní letovej spôsobilosti lietadiel a výrobkov, súčastí a zariadení leteckej techniky a o schvaľovaní organizácií a personálu zapojených do týchto činností, zmenené

— nariadením Komisie (EÚ) 2015/1088,

— nariadením Komisie (EÚ) 2015/1536,

— nariadením Komisie (EÚ) 2017/334.

č. 2015/340

Nariadenie Komisie z 20. februára 2015, ktorým sa stanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa preukazov a osvedčení riadiacich letovej prevádzky podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 923/2012 a zrušuje nariadenie Komisie (EÚ) č. 805/2011

č. 2015/640

Nariadenie Komisie z 23. apríla 2015 o dodatočných špecifikáciách letovej spôsobilosti pre daný typ prevádzky, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 965/2012

č. 2015/1018

Vykonávacie nariadenie Komisie z 29. júna 2015, ktorým sa stanovuje zoznam s klasifikáciou udalostí v civilnom letectve, ktoré sa majú povinne hlásiť podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 376/2014

č. 2016/2357

Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2357 z 19. decembra týkajúce sa nedostatočne účinného dodržiavania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a jeho vykonávacích pravidiel vzhľadom na osvedčenia, ktoré vydáva letecká akadémia Hellenic Aviation Training Academy (HATA), a preukazov spôsobilosti vydaných na ich základe podľa časti 66

4. Bezpečnostná ochrana letectva

č. 300/2008

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2008 o spoločných pravidlách v oblasti bezpečnostnej ochrany civilného letectva a o zrušení nariadenia (ES) č. 2320/2002

č. 272/2009

Nariadenie Komisie z 2. apríla 2009, ktorým sa dopĺňajú spoločné základné normy bezpečnostnej ochrany civilného letectva stanovené v prílohe k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) č. 297/2010,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 720/2011,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 1141/2011,
- nariadením Komisie (EÚ) č. 245/2013.

č. 1254/2009

Nariadenie Komisie z 18. decembra 2009, ktorým sa umožňuje členským štátom výnimka zo spoločných základných noriem v oblasti bezpečnostnej ochrany civilného letectva a prijímanie alternatívnych bezpečnostných opatrení, zmenené:

nariadením Komisie (EÚ) 2016/2096

č. 18/2010

Nariadenie Komisie z 8. januára 2010, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, pokiaľ ide o špecifikácie národných programov kontroly kvality v oblasti bezpečnostnej ochrany civilného letectva

č. 72/2010

Nariadenie Komisie z 26. januára 2010, ktorým sa ustanovujú postupy vykonávania inšpekcí Komisie v oblasti bezpečnostnej ochrany letectva, zmenené:

- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/472

č. 2015/1998

Vykonávacie nariadenie Komisie z 5. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné opatrenia na vykonávanie spoločných základných noriem bezpečnostnej ochrany letectva, zmenené:

- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2015/2426
- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2017/815

č. C(2015) 8005

Vykonávacie rozhodnutie Komisie zo 16. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné opatrenia na vykonávanie spoločných základných noriem bezpečnostnej ochrany letectva obsahujúcich informácie uvedené v článku 18 písm. a) nariadenia (ES) č. 300/2008, zmenené:

- vykonávacím rozhodnutím Komisie C(2017) 3030

5. Manažment letovej prevádzky

č. 549/2004

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 10. marca 2004, ktorým sa stanovuje rámec na vytvorenie jednotného európskeho neba (rámcové nariadenie), zmenené:

- nariadením (ES) č. 1070/2009

Komisia má vo Švajčiarsku právomoci, ktoré jej boli udelené v súlade s článkami 6, 8, 10, 11 a 12.

Článok 10 sa mení takto:

V odseku 2 by sa znenie „na úrovni Spoločenstva“ malo nahradiť znením „na úrovni Spoločenstva vrátane Švajčiarska“.

Bez ohľadu na horizontálne prispôbenie uvedené v druhej zarážke prílohy k Dohode medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o leteckej doprave sa odkazy na „členské štáty“ uvedené v článku 5 nariadenia (ES) č. 549/2004 alebo v ustanoveniach rozhodnutia 1999/468/ES uvedené v danom článku nesmú chápať tak, že sa uplatňujú na Švajčiarsko.

č. 550/2004

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 10. marca 2004 o poskytovaní letových navigačných služieb v jednotnom európskom nebi (nariadenie o poskytovaní služieb), zmenené:

— nariadením (ES) č. 1070/2009

Komisia má vo vzťahu k Švajčiarsku právomoci, ktoré jej boli udelené v súlade s článkami 9a, 9b, 15, 15a, 16 a 17.

Na účely tejto dohody sa ustanovenia nariadenia menia takto:

a) Článok 3 sa mení takto:

V odseku 2 sa za slovo „Spoločenstva“ a za slovo „Spoločenstve“ vkladajú slová „a vo Švajčiarsku“.

b) Článok 7 sa mení takto:

V odsekoch 1 a 6 sa za slová „v Spoločenstve“ vkladajú slová „a vo Švajčiarsku“.

c) Článok 8 sa mení takto:

V odseku 1 sa za slovo „Spoločenstve“ vkladajú slová „a vo Švajčiarsku“.

d) Článok 10 sa mení takto:

V odseku 1 sa za slovo „Spoločenstve“ vkladajú slová „a vo Švajčiarsku“.

e) V článku 16 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Komisia adresuje svoje rozhodnutie členským štátom a informuje o ňom poskytovateľa služieb, ak sa ho to právne dotýka.“

č. 551/2004

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 10. marca 2004 o organizácii a využívaní vzdušného priestoru v jednotnom európskom nebi (nariadenie o vzdušnom priestore), zmenené:

— nariadením (ES) č. 1070/2009

Komisia má vo Švajčiarsku právomoci, ktoré jej boli udelené v súlade s článkami 3a, 6 a 10.

č. 552/2004

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 10. marca 2004 o interoperabilite siete manažmentu letovej prevádzky v Európe (nariadenie o interoperabilite), zmenené:

— nariadením (ES) č. 1070/2009

Komisia má vo Švajčiarsku právomoci, ktoré jej boli udelené v súlade s článkami 4, 7 a článkom 10 ods. 3

Na účely tejto dohody sa ustanovenia nariadenia menia takto:

a) Článok 5 sa mení takto:

V odseku 2 sa za slovo „Spoločenstve“ vkladajú slová „alebo vo Švajčiarsku“.

b) Článok 7 sa mení takto:

V odseku 4 sa za slovo „Spoločenstve“ vkladajú slová „alebo vo Švajčiarsku“.

c) Príloha III sa mení takto:

V oddiele 3 druhej a poslednej zarážke sa za slovo „Spoločenstve“ vkladajú slová „alebo vo Švajčiarsku“.

č. 2150/2005

Nariadenie Komisie z 23. decembra 2005, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá pružného využívania vzdušného priestoru

č. 1033/2006

Nariadenie Komisie zo 4. júla 2006, ktorým sa ustanovujú požiadavky na postupy pre letové plány v predletovej fáze pre jednotné európske alebo, zmenené:

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 923/2012

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 428/2013

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/2120

č. 1032/2006

Nariadenie Komisie zo 6. júla 2006, ktorým sa ustanovujú požiadavky na automatické systémy na výmenu letových údajov na účely oznamovania, koordinácie a odovzdávania letov medzi stanovišťami riadenia letovej prevádzky, zmenené:

— nariadením Komisie (ES) č. 30/2009

č. 219/2007

Nariadenie Rady z 27. februára 2007 o založení spoločného podniku na vývoj novej generácie európskeho systému riadenia letovej prevádzky (SESAR), zmenené:

— nariadením Rady (ES) č. 1361/2008,

— nariadením Rady (EÚ) č. 721/2014

č. 633/2007

Nariadenie Komisie zo 7. júna 2007, ktorým sa ustanovujú požiadavky na uplatňovanie protokolu prenosu letových správ na účely oznamovania, koordinácie a odovzdávania letov medzi stanovišťami riadenia letovej prevádzky, zmenené:

— nariadením Komisie (EÚ) č. 283/2011

č. 2017/373 ⁽¹⁾

— Vykonávacie nariadenie Komisie z 1. marca 2017, ktorým sa stanovujú spoločné požiadavky na poskytovateľov manažmentu letovej prevádzky/leteckých navigačných služieb a na ostatné funkcie siete manažmentu letovej prevádzky, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 482/2008, vykonávacie nariadenia (EÚ) č. 1034/2011, (EÚ) č. 1035/2011 a (EÚ) 2016/1377 a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 677/2011

č. 29/2009

Nariadenie Komisie zo 16. januára 2009, ktorým sa ustanovujú požiadavky na služby dátového spojenia pre spoločný európsky vzdušný priestor, zmenené:

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2015/310

Znenie nariadenia sa na účely tejto dohody prispôsobuje takto:

V časti A prílohy I sa dopĺňa text „Switzerland UIR“.

⁽¹⁾ Nariadenie (EÚ) 2017/373 sa uplatňuje od januára 2020. článok 9 ods. 2 sa však uplatňuje od dátumu nadobudnutia účinnosti nariadenia (EÚ) 2017/373; vzhľadom na agentúru sa takisto od dátumu nadobudnutia účinnosti uplatňuje článok 4 ods. 1, 2, 5, 6 a 8 a článok 5 Pokiaľ ide o poskytovateľov dátových služieb, článok 6 sa v každom prípade uplatňuje od 1. januára 2019 a pokiaľ takýto poskytovateľ požiada o osvedčenie a to mu je udelené v súlade s článkom 6, uplatňuje sa od dátumu nadobudnutia účinnosti nariadenia 2017/373. Medzičasom sa naďalej uplatňuje nariadenie (ES) č. 482/2008.

č. 262/2009

Nariadenie Komisie z 30. marca 2009, ktorým sa ustanovujú požiadavky na koordinované pridelovanie a využívanie výzvočných kódov pre mód S v jednotnom európskom vzdušnom priestore, zmenené:

vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/2345

č. 73/2010

Nariadenie Komisie z 26. januára 2010, ktorým sa stanovujú požiadavky kvality leteckých údajov a leteckých informácií pre jednotné európske nebo, zmenené:

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 1029/2014

č. 255/2010

Nariadenie Komisie z 25. marca 2010, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá manažmentu toku letovej prevádzky, zmenené:

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 923/2012,

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/1006

č. C(2010)5134

Rozhodnutie Komisie z 29. júla 2010 o určení orgánu pre preskúmanie výkonu pre jednotné európske nebo

č. 176/2011

Nariadenie Komisie z 24. februára 2011 o informáciách, ktoré sa majú poskytnúť pred vytvorením a zmenou funkčného bloku vzdušného priestoru

č. 677/2011

Nariadenie Komisie zo 7. júla 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania funkcií siete manažmentu letovej prevádzky (ATM) a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 691/2010, zmenené:

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 970/2014,

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2017/373.

č. 2011/4130

Rozhodnutie Komisie zo 7. júla 2011 o menovaní manažéra siete pre sieťové funkcie manažmentu letovej prevádzky v rámci jednotného európskeho vzdušného priestoru

č. 1034/2011

Vykonávacie nariadenie Komisie zo 17. októbra 2011 o dohľade nad bezpečnosťou v manažmente letovej prevádzky a letových navigačných službách, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EÚ) č. 691/2010

č. 1035/2011

Vykonávacie nariadenie Komisie zo 17. októbra 2011, ktorým sa ustanovujú spoločné požiadavky na poskytovanie leteckých navigačných služieb a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 482/2008 a nariadenie (EÚ) č. 691/2010, zmenené:

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 923/2012,

— vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 448/2014.

č. 1206/2011

Vykonávacie nariadenie Komisie z 22. novembra 2011, ktorým sa ustanovujú požiadavky na identifikáciu lietadla pre sledovanie v rámci jednotného európskeho neba

Znenie nariadenia sa na účely tejto dohody prispôsobuje takto:

V prílohe I sa dopĺňa text „Switzerland UIR“.

č. 1207/2011

Vykonávacie nariadenie Komisie z 22. novembra 2011, ktorým sa ustanovujú požiadavky na výkonnosť a interoperabilitu sledovania pre jednotné európske nebo, zmenené:

- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 1028/2014,
- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2017/386.

č. 923/2012

Vykonávacie nariadenie Komisie z 26. septembra 2012, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá lietania a prevádzkové ustanovenia týkajúce sa služieb a postupov v letovej prevádzke a ktorým sa mení a dopĺňa vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1035/2011 a nariadenia (ES) č. 1265/2007, (ES) č. 1794/2006, (ES) č. 730/2006, (ES) č. 1033/2006 a (EÚ) č. 255/2010, zmenené:

- nariadením Komisie (EÚ) 2015/340,
- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/1185.

č. 1079/2012

Vykonávacie nariadenie Komisie zo 16. novembra 2012, ktorým sa ustanovujú požiadavky na kanálový rozstup pri hlasovej komunikácii pre jednotný európsky vzdušný priestor, zmenené:

- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 657/2013,
- vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2016/2345.

č. 390/2013

Vykonávacie nariadenie Komisie z 3. mája 2013, ktorým sa stanovuje systém výkonnosti leteckých navigačných služieb a sieťových funkcií

č. 391/2013

Vykonávacie nariadenie Komisie z 3. mája 2013, ktorým sa stanovuje spoločný systém spoplatňovania leteckých navigačných služieb

č. 409/2013

Vykonávacie nariadenie Komisie z 3. mája 2013 o vymedzení spoločných projektov, vytvorení riadiacej štruktúry a určení stimulov na podporu vykonávania európskeho riadiaceho plánu manažmentu letovej prevádzky

č. 2014/132

Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 11. marca 2014, ktorým sa stanovujú celouniové výkonnostné ciele pre sieť manažmentu letovej prevádzky a varovné prahy na druhé referenčné obdobie v rokoch 2015 až 2019

č. 716/2014

Vykonávacie nariadenie Komisie z 27. júna 2014 o zriadení pilotného spoločného projektu na podporu vykonávania európskeho riadiaceho plánu manažmentu letovej prevádzky

č. 2015/2224

Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 27. novembra 2015 o vymenovaní predsedu, členov a ich náhradníkov do výboru pre riadenie funkcií siete manažmentu letovej prevádzky na druhé referenčné obdobie (2015 – 2019)

č. 2016/1373

Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 11. augusta 2016, ktorým sa schvaľuje plán výkonnosti siete na druhé referenčné obdobie systému výkonnosti jednotného európskeho neba (2015 – 2019)

6. Životné prostredie a hluk

č. 2002/30

Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 26. marca 2002 o pravidlách a postupoch zavedenia prevádzkových obmedzení podmienených hlukom na letiskách Spoločenstva (články 1 až 12 a 14 až 18)

[Uplatňujú sa zmeny prílohy I vyplývajúce z kapitoly 8 (Dopravná politika) oddielu G (Letecká doprava) bodu 2 prílohy II k Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia.]

č. 89/629

Smernica Rady zo 4. decembra 1989 o obmedzení emisií hluku civilných podzvukových lietadiel

(články 1 až 8)

č. 2006/93

Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 12. decembra 2006 o regulácii prevádzky lietadiel podľa časti II kapitoly 3 zväzku I prílohy 16 k Dohovoru o medzinárodnom civilnom letectve, druhé vydanie (1988)

7. Ochrana spotrebiteľa

č. 90/314

Smernica Rady z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb

(články 1 až 10)

č. 93/13

Smernica Rady z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

(články 1 až 11)

č. 2027/97

Nariadenie Rady z 9. októbra 1997 o zodpovednosti leteckého dopravcu v prípade nehôd (články 1 až 8), zmenené:

— nariadením (ES) č. 889/2002

č. 261/2004

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91

(články 1 až 18)

č. 1107/2006

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 5. júla 2006 o právach zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou v leteckej doprave

8. Rôzne

č. 2003/96

Smernica Rady z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny

[článok 14 ods. 1 písm. b) a článok 14 ods. 2]

9. Prílohy

A: Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie

B: Ustanovenia o finančnej kontrole švajčiarskych účastníkov na aktivitách EASA vykonávanej Európskou úniou

—

PRÍLOHA A

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

BERÚC DO ÚVAHY, že v súlade s článkom 343 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 191 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (ďalej len „ESAE“) požíva Európska únia a ESAE na území členských štátov výsady a imunity nevyhnutné na plnenie svojich úloh,

SA DOHODLI na týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o fungovaní Európskej únie a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

KAPITOLA I

HNUTEĽNÝ A NEHNUTEĽNÝ MAJETOK, AKTÍVA A ÚKONY EURÓPSKEJ ÚNIE*Článok 1*

Priestory a budovy Únie sú nedotknuteľné. Sú oslobodené od domových prehliadok, vymáhania, konfiškácie alebo vyvlastnenia. Majetok a aktíva Únie nemôžu byť predmetom žiadneho správneho alebo súdneho výkonu rozhodnutia bez povolenia Súdneho dvora.

Článok 2

Archívy Únie sú nedotknuteľné.

Článok 3

Únia, jej aktíva, príjmy a iný majetok sú oslobodené od všetkých priamych daní.

Vlády členských štátov prijímajú vo všetkých prípadoch, ktoré to pripúšťajú, vhodné opatrenia na navrátenie alebo náhradu súm nepriamych daní alebo daní z predaja zahrnutých v cenách hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku, ak Únia vykoná na svoje úradné účely nákupy väčšieho rozsahu, pričom cena tieto dane zahŕňa. Tieto ustanovenia sa však nepoužijú tak, aby svojim účinkom narúšali hospodársku súťaž v Únii.

Oslobodenie sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré zodpovedajú výlučne úhradám za verejnoprospešné služby.

Článok 4

Únia je oslobodená od všetkých colných poplatkov, zákazov a obmedzení dovozu a vývozu v súvislosti s predmetmi určenými na oficiálne použitie: predmety takto dovezené sa neprevádzajú do vlastníctva, ani za odplatu, na území krajiny, do ktorej boli dovezené, s výnimkou prípadov povolených vládou danej krajiny.

Únia je takisto oslobodená od všetkých ciel, ako aj zákazov a obmedzení dovozu a vývozu, ktoré sa týkajú jej publikácií.

KAPITOLA II

KOMUNIKÁCIA A PREUKAZY (LAISSEZ-PASSER)*Článok 5*

Pokiaľ ide o úradnú komunikáciu a zasielanie všetkých dokumentov, inštitúcie Únie požívajú na území každého členského štátu rovnaké zaobchádzanie, aké tento štát poskytuje diplomatickým misiám.

Úradná korešpondencia a iná úradná komunikácia inštitúcií Únie nepodlieha cenzúre.

Článok 6

Členom a zamestnancom inštitúcií Únie môžu predsedovia týchto inštitúcií vydať *preukazy (laissez-passer)* uznávané orgánmi členských štátov ako platné cestovné doklady, pričom formu preukazov predpíše Rada uznášajúca sa jednoduchou väčšinou. Tieto *preukazy (laissez-passer)* sa vydávajú úradníkom a ostatným zamestnancom za podmienok stanovených v služobnom poriadku a Podmienkach zamestnávania ostatných zamestnancov Únie.

Komisia môže uzavrieť dohody o uznávaní týchto *preukazov (laissez-passer)* ako platných cestovných dokladov na území tretích krajín.

KAPITOLA III

POSLANCI EURÓPSKEHO PARLAMENTU

Článok 7

Voľný pohyb poslancov Európskeho parlamentu na miesto jeho zasadnutia a z neho nepodlieha žiadnym správnym ani iným obmedzeniam.

Poslancom Európskeho parlamentu sa pri colnej a devízovej kontrole priznáva:

- a) rovnaké zaobchádzanie zo strany ich vlastných vlád, aké tieto vlády poskytujú vysokým úradníkom vysielaným na dočasné služobné misie;
- b) rovnaké zaobchádzanie zo strany vlád ostatných členských štátov, aké tieto vlády poskytujú zástupcom cudzích vlád vysielaným na dočasné služobné misie.

Článok 8

Poslanci Európskeho parlamentu nepodliehajú žiadnej forme vyšetrovania, zadržania ani súdneho stíhania vo vzťahu k vyjadreným názorom alebo hlasovaniu pri plnení svojich povinností.

Článok 9

Poslanci Európskeho parlamentu požívajú v priebehu zasadnutia:

- a) na území svojho vlastného štátu imunitu priznanú poslancom ich parlamentu;
- b) na území ktoréhokoľvek iného členského štátu imunitu voči zadržaniu a procesno-právnu imunitu.

Imunita sa obdobne vzťahuje na poslancov Európskeho parlamentu počas ich cesty na miesto zasadnutia Európskeho parlamentu a pri návrate z neho.

Imunita sa neuplatňuje, ak je poslanec Európskeho parlamentu pristihnutý pri páchaní trestného činu, ani nebráni Európskemu parlamentu vo výkone jeho práva zbaviť imunity niektorého zo svojich poslancov.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCOVIA ČLENSKÝCH ŠTÁTOV, KTORÍ SA ZÚČASTŇUJÚ NA PRÁCI INŠTITÚCIÍ EURÓPSKEJ ÚNIE

Článok 10

Zástupcovia členských štátov, ktorí sa zúčastňujú na práci inštitúcií Únie, ich poradcovia a technickí odborníci pri výkone svojich povinností a počas ciest na miesto zasadnutia a z neho požívajú obvyklé výsady, imunity a výhody.

Tento článok sa vzťahuje aj na členov poradných orgánov Únie.

KAPITOLA V

ÚRADNÍCI A OSTATNÍ ZAMESTNANCI EURÓPSKEJ ÚNIE

Článok 11

Bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť požívajú úradníci a ostatní zamestnanci Únie na území každého členského štátu:

- a) procesno-právnu imunitu vo vzťahu k činnosti, ktorú vykonávajú v rámci svojho úradného postavenia vrátane ústnych alebo písomných prejavov, s výhradou ustanovení zmlúv týkajúcich sa jednak pravidiel určujúcich zodpovednosť úradníkov a ostatných zamestnancov voči Únii a jednak právomoci Súdneho dvora Európskej únie, ktorý rozhoduje o sporoch medzi Úniou a jej úradníkmi a ostatnými zamestnancami. Túto imunitu požívajú i po skončení výkonu svojej funkcie;
- b) oslobodenie od imigračných obmedzení alebo prihlasovacej povinnosti cudzincov, spolu so svojimi manželmi, manželkami a závislými rodinnými príslušníkmi;
- c) pokiaľ ide o menové alebo devízové predpisy, výhody, aké sú obvykle priznávané úradníkom medzinárodných organizácií;
- d) pri nástupe do úradu v príslušnej krajine právo bez cla doviezť svoj nábytok a zariadenie, ako aj právo tento nábytok a zariadenie bez cla vyviezť späť po skončení výkonu funkcie v danej krajine, a to v oboch prípadoch v súlade s podmienkami, ktoré vláda krajiny, kde sa toto právo uplatňuje, považuje za nevyhnutné;
- e) právo bez cla doviezť na svoju osobnú potrebu motorové vozidlo získané v krajine svojho posledného bydliska alebo v krajine, ktorej sú štátnymi príslušníkmi, za podmienok platných na domácom trhu v danej krajine, ako aj v oboch prípadoch toto vozidlo späť bez cla vyviezť v súlade s podmienkami, ktoré vláda príslušnej krajiny pokladá za nevyhnutné.

Článok 12

Úradníci a ostatní zamestnanci Únie sú daňovníkmi Únie, pokiaľ ide o daň z platov, miezd a odmien, ktoré im vypláca Únia, v súlade s podmienkami a postupmi stanovenými Európskym parlamentom a Radou prostredníctvom nariadení v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po konzultácii s dotknutými inštitúciami.

Sú oslobodení od vnútroštátnych daní z platov, miezd a odmien vyplácaných Úniou.

Článok 13

Pri uplatňovaní dane z príjmu, majetku a dedičstva, ako aj pri uplatňovaní dohovorov o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretých medzi členskými štátmi Únie sa na úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, ktorí majú výlučne z dôvodu výkonu úloh pre Úniu svoj pobyt na území iného členského štátu, než je štát, v ktorom majú bydlisko na účely platenia daní v čase vstupu do služieb Únie, hľadí, a to v krajine ich skutočného pobytu, ako aj v krajine bydliska na účely platenia daní, ako keby mali svoje bydlisko v tejto druhej krajine, pokiaľ ide o členský štát Únie. Toto ustanovenie sa takisto uplatňuje na manželského partnera, pokiaľ nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť, a na deti, ktoré sú závislé od osôb uvedených v tomto článku a ktoré sú v starostlivosti osôb uvedených v tomto článku.

Hnuteľný majetok patriaci osobám uvedeným v predchádzajúcom odseku, ktorý sa nachádza na území krajiny, v ktorej sa zdržiavajú, je v danej krajine oslobodený od dane z dedičstva; na takýto majetok sa na účely stanovenia tejto dane hľadí, ako keby sa nachádzal v krajine bydliska na účely platenia daní, pričom tým nie sú dotknuté práva tretích krajín a prípadné uplatnenie ustanovení medzinárodných dohovorov o zamedzení dvojitého zdanenia.

Iné bydlisko získané len z dôvodu výkonu povinností v službách inej medzinárodnej organizácie sa pri uplatňovaní ustanovení tohto článku nezohľadňuje.

Článok 14

Európsky parlament a Rada stanovujú prostredníctvom nariadení, v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s dotknutými inštitúciami, systém dávok sociálneho zabezpečenia pre úradníkov a ostatných zamestnancov Únie.

Článok 15

Európsky parlament a Rada prostredníctvom nariadení v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s ďalšími dotknutými inštitúciami stanovujú kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, na ktorých sa úplne alebo čiastočne vzťahujú ustanovenia článku 11, článku 12 druhého pododseku a článku 13.

Mená, služobné hodnosti a zaradenia a adresy úradníkov a ostatných zamestnancov zahrnutých do týchto kategórií sa pravidelne oznamujú vládam členských štátov.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY MISÍÍ TRETÍCH KRAJÍN AKREDITOVANÝCH PRI EURÓPSKEJ ÚNII

Článok 16

Členský štát, na ktorého území má Únia svoje sídlo, priznáva obvyklé diplomatické imunity a výsady misiám tretích krajín akreditovaných pri Únii.

KAPITOLA VII

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 17

Výsady, imunity a výhody sa priznávajú úradníkom a ostatným zamestnancom Únie výlučne v záujme Únie.

Každá inštitúcia Únie je povinná zbaviť imunity úradníka alebo iného zamestnanca, ak sa táto inštitúcia domnieva, že zbavenie imunity nie je v rozpore so záujmami Únie.

Článok 18

Inštitúcie Únie spolupracujú pri uplatňovaní tohto protokolu so zodpovednými orgánmi príslušných členských štátov.

Článok 19

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú na členov Komisie.

Článok 20

Články 11 až 14 a článok 17 sa vzťahujú na sudcov, generálnych advokátov, kancelárov a pomocných spravodajcov Súdneho dvora Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3 protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskej únie týkajúceho sa procesno-právnej imunity sudcov a generálnych advokátov.

Článok 21

Tento protokol sa vzťahuje aj na Európsku investičnú banku, na členov jej orgánov, jej zamestnancov a zástupcov členských štátov zúčastňujúcich sa na jej činnosti bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia protokolu o štatúte tejto banky.

Európska investičná banka je okrem toho oslobodená od akejkoľvek formy zdanenia alebo poplatkov podobnej povahy ukladaných pri zvyšovaní jej kapitálu, ako aj od najrôznejších formálnych požiadaviek, ktoré s tým môžu byť spojené v krajine, kde sa nachádza sídlo banky. Obdobne nie je dôvodom na akémukoľvek zdanenie jej zrušenie alebo likvidácia. Činnosti banky a jej orgánov vykonávané v súlade s jej štatútom nepodliehajú žiadnej dani z obratu.

Článok 22

Tento protokol sa vzťahuje aj na Európsku centrálnu banku, členov jej orgánov a jej zamestnancov, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia Protokolu o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky.

Európska centrálna banka je okrem toho oslobodená od akejkoľvek formy zdanenia alebo poplatkov podobnej povahy ukladaných pri zvyšovaní jej kapitálu, ako aj od najrôznejších formálnych požiadaviek, ktoré s tým môžu byť spojené v krajine, kde sa nachádza sídlo banky. Činnosti banky a jej orgánov vykonávané v súlade so štatútom Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky nepodliehajú žiadnej dani z obratu.

Dodatok

Podmienky uplatnenia Protokolu o výsadách a imunitách Európskej únie vo Švajčiarsku

1. Rozšírenie uplatňovania na Švajčiarsko

Každá zmienka o členskom štáte v Protokole o výsadách a imunitách Európskej únie (ďalej len „protokol“) sa rozumie vrátane Švajčiarska, ak nasledujúce ustanovenia neurčujú inak.

2. Oslobodenie agentúry od nepriamych daní (vrátane DPH)

Tovar a služby vyvážané mimo Švajčiarska nepodliehajú švajčiarskej dani z pridanej hodnoty (DPH). Pokiaľ ide o tovar a služby dodávané agentúre vo Švajčiarsku na jej oficiálne použitie, oslobodenie od DPH sa uskutočňuje v súlade s článkom 3 druhým odsekom protokolu prostredníctvom vrátenia dane. Oslobodenie od DPH sa udeľuje, ak je skutočná nákupná cena tovaru a poskytnutých služieb uvedená na faktúre alebo na obdobnom doklade najmenej 100 švajčiarskych frankov (vrátane dane).

Vrátenie DPH sa uskutočňuje na základe predpísaných švajčiarskych formulárov predložených Federálnemu daňovému orgánu, hlavnej divízii pre DPH. Žiadosti sa musia spracovať spravidla do troch mesiacov od predloženia žiadosti o vrátenie spolu s potrebnými dokladmi.

3. Podmienky uplatňovania pravidiel týkajúcich sa zamestnancov agentúry

Pokiaľ ide o článok 12 druhý odsek protokolu Švajčiarsko v súlade so zásadami svojho vnútroštátneho práva oslobodzuje úradníkov a ostatných zamestnancov agentúry v zmysle článku 2 nariadenia Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ⁽¹⁾ od federálnych, kantonálnych a komunálnych daní z platov, miezd a odmien vyplácaných Európskou úniou, ktoré sú predmetom interného zdanenia Únie.

Švajčiarsko sa nepovažuje za členský štát v zmysle bodu 1 na účely uplatňovania článku 13 protokolu.

Úradníci a ostatní zamestnanci agentúry, ako ani ich rodinní príslušníci, ktorí sú členmi systému sociálneho zabezpečenia uplatniteľného na úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie, nemusia byť členmi švajčiarskeho systému sociálneho zabezpečenia.

Súdny dvor Európskej únie má výhradnú právomoc vo všetkých otázkach týkajúcich sa vzťahov medzi Agentúrou alebo Komisiou a zamestnancami v súvislosti s uplatnením nariadenia Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽²⁾ a ostatných ustanovení práva Európskej únie, ktorými sa stanovujú pracovné podmienky.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 z 25. marca 1969, ktorým sa stanovujú kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia článku 12, druhého odseku článku 13 a článku 14 protokolu o výsadách a imunitách Spoločenstiev (Ú. v. ES L 74, 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev a prijímajú osobitné opatrenia dočasne uplatniteľné na úradníkov Komisie (Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov) (Ú. v. ES L 56, 4.3.1968, s. 1).

PRÍLOHA B

FINANČNÁ KONTROLA ŠVAJČIARSKYCH ÚČASTNÍKOV AKTIVÍT EURÓPSKEJ AGENTÚRY PRE BEZPEČNOSŤ LETECTVA

Článok 1

Priama komunikácia

Agentúra a Komisia komunikujú priamo so všetkými osobami alebo subjektmi pôsobiacimi vo Švajčiarsku, ktoré sa zúčastňujú na aktivitách agentúry buď na základe zmluvy, ako účastník niektorého z programov agentúry, prijímateľ platieb z rozpočtu agentúry alebo Komisie, alebo ako dodávateľ. Tieto osoby môžu poskytovať priamo Komisii a agentúre všetky požadované relevantné informácie a súvisiacu dokumentáciu prostredníctvom prostriedkov uvedených v tomto rozhodnutí a zmlúv a uzatvorených dohôd a rozhodnutí, ktoré sa na ich základe prijali.

Článok 2

Kontroly

1. V súlade s nariadením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾, a s finančným nariadením prijatým správnu radou Agentúry 26. marca 2003, v súlade s ustanoveniami nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2343/2002 z 19. novembra 2002 o rámcovom rozpočtovom nariadení pre subjekty uvedené v článku 185 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev ⁽²⁾, a s ostatnými predpismi v uzatvorených zmluvách a dohodách a opatreniach prijatých s príjemcami so sídlom vo Švajčiarsku možno stanoviť, že úradníci agentúry a Komisie alebo iné nimi poverené osoby môžu kedykoľvek vykonať vedecké, finančné, technologické prípadne iné audity v priestoroch príjemcov alebo u ich subdodávateľov.
2. Úradníci agentúry a Komisie a iné nimi poverené osoby majú primeraný prístup do priestorov, k prácam a dokumentom, ako aj ku všetkým potrebným informáciám vrátane ich elektronickej podoby na účely dôsledného vykonania týchto auditov. Toto právo prístupu je výslovne uvedené v zmluvách alebo v dohodách uzatvorených s cieľom uplatňovať nástroje uvedené v tomto rozhodnutí.
3. Európsky dvor audítorov má rovnaké práva ako Komisia.
4. Audity možno vykonať päť rokov po skončení platnosti tohto rozhodnutia alebo podľa podmienok stanovených v zmluvách a v dohodách, rovnako ako aj podľa prijatých rozhodnutí.
5. Švajčiarsku federálnu finančnú kontrolu treba dopredu upovedomiť o auditoch vykonávaných na území Švajčiarska. Toto upovedomenie nie je zákonnou podmienkou uskutočnenia takýchto auditov.

Článok 3

Kontroly na mieste

1. V zmysle tohto rozhodnutia je Komisia (OLAF) oprávnená vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste na území Švajčiarska v súlade s podmienkami a ustanoveniami nariadenia Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi ⁽³⁾.
2. Komisia kontroly a inšpekcie na mieste pripravuje a uskutočňuje v úzkej spolupráci so Švajčiarskou federálnou finančnou kontrolou alebo s inými kompetentnými švajčiarskymi orgánmi, ktoré určí Švajčiarska federálna finančná kontrola a ktorým sa vo vhodnom čase poskytnú informácie o zámere, cieľi a o právnom základe kontrol a inšpekcií tak, aby boli schopné poskytnúť všetku potrebnú pomoc. Na tieto účely sa môžu úradníci z príslušných švajčiarskych orgánov zúčastniť na kontrolách a inšpekciách na mieste.
3. Kontroly a inšpekcie na mieste vykonávajú spoločne Komisia a príslušné švajčiarske orgány, ak si to tieto orgány želajú.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2.

4. Ak účastníci programu odmietajú kontrolu alebo inšpekciu na mieste, švajčiarske orgány v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami poskytnú kontrolórom Komisie potrebnú podporu na uskutočnenie kontroly alebo inšpekcie na mieste.
5. Komisia bezodkladne informuje Švajčiarsku federálnu finančnú kontrolu o všetkých skutočnostiach alebo podozreniach týkajúcich sa akejkoľvek nezrovnalosti, ktorú zistila pri vykonávaní kontroly alebo inšpekcie na mieste. V každom prípade je Komisia povinná upovedomiť uvedený orgán o výsledku kontrol a inšpekcií.

Článok 4

Informácie a konzultácie

1. Na účely riadneho vykonávania tejto prílohy si príslušné švajčiarske orgány a orgány Spoločenstva pravidelne vymieňajú informácie a, ak o to niektorý z orgánov požiada, poskytujú si konzultácie.
2. Príslušné švajčiarske orgány informujú bezodkladne agentúru a Komisiu o akomkoľvek poznatku alebo podozrení, o ktorom sa dozvedeli a ktorý sa týka nezrovnalosti pri uzatváraní a vykonávaní zmlúv alebo dohôd uzavretých uplatnením nástrojov uvedených v tomto rozhodnutí.

Článok 5

Dôvernosť

Informácie v akejkoľvek forme poskytnuté alebo získané v zmysle tejto prílohy sú predmetom služobného tajomstva a sú chránené švajčiarskymi zákonmi o ochrane obdobných informácií a relevantnými ustanoveniami uplatniteľnými v inštitúciách Spoločenstva. Takéto informácie sa môžu oznámiť len osobám v rámci inštitúcií Spoločenstva alebo členských štátov či Švajčiarska, ktorých funkcie si vyžadujú, aby s nimi boli oboznámené, a môžu byť použité len na zabezpečenie účinnej ochrany finančných záujmov zmluvných strán.

Článok 6

Správne opatrenia a sankcie

Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie švajčiarskeho trestného práva, môžu agentúra alebo Komisia uložiť správne opatrenia a sankcie v súlade s nariadením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002, nariadením Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾ a s nariadením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev ⁽²⁾.

Článok 7

Vymáhanie a presadzovanie

Vykonanie rozhodnutí agentúry a Komisie v rozsahu pôsobnosti tohto rozhodnutia, ktoré ukladajú peňažnú povinnosť iným subjektom ako štátom, sa zabezpečuje vo Švajčiarsku.

Exekučný titul vystavuje po preverení pravosti príkazu bez nutnosti ďalšej kontroly orgán určený švajčiarskou vládou, ktorý upovedomí agentúru a Komisiu. Zabezpečenie vykonania rozhodnutia sa uskutočňuje podľa švajčiarskych predpisov a postupov. Právoplatnosť exekučného titulu podlieha kontrole Súdneho dvora Európskej únie.

Rozsudky Súdneho dvora Európskej únie vydané na základe rozhodcovskej doložky nadobúdajú vykonávaciu platnosť za rovnakých podmienok.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 312, 23.12.1995, s. 1.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK